

Den Europæiske Unions Tidende

C 147

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

25. maj 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2013/C 147/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 141 af 18.5.2013	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 147/02	Sag C-10/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 8. januar 2013 — Csilla Sajtos mod Budapest Főváros VI. Kerület Önkormányzata	2
2013/C 147/03	Sag C-32/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Nürnberg (Tyskland) den 22. januar 2013 — Petra Würker mod Familienkasse Nürnberg	2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 147/04	Sag C-45/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 28. januar 2013 — Andreas Kainz mod Pantherwerke AG	2
2013/C 147/05	Sag C-46/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Datenschutzkommission (Østrig) den 28. januar 2013 — H mod E	3
2013/C 147/06	Sag C-50/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Aosta (Italien) den 30. januar 2013 — Rocco Papalia mod Comune di Aosta	3
2013/C 147/07	Sag C-56/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Ítéltábla (Ungarn) den 4. februar 2013 — Érseksanádi Mezőgazdasági Zrt. mod Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal	4
2013/C 147/08	Sag C-58/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio Nazionale Forense (Italien) den 4. februar 2013 — Angelo Alberto Torresi mod Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata ...	5
2013/C 147/09	Sag C-59/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio Nazionale Forense (Italien) den 4. februar 2013 — Pierfrancesco Torresi mod Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata	5
2013/C 147/10	Sag C-66/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 8. februar 2013 — Green Network SpA mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	6
2013/C 147/11	Sag C-69/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Roma (Italien) den 11. februar 2013 — Mediaset SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico	7
2013/C 147/12	Sag C-73/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Tivoli (Italien) den 11. februar 2013 — T	7
2013/C 147/13	Sag C-75/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 14. februar 2013 — SEK Zollagentur GmbH mod Hauptzollamt Gießen	8
2013/C 147/14	Sag C-80/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 15. februar 2013 — ACO Industries Tábor, s.r.o., mod Odvolací finanční ředitelství	8
2013/C 147/15	Sag C-82/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 19. februar 2013 — Società cooperativa Madonna dei Miracoli mod Regione Abruzzo, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali	8
2013/C 147/16	Sag C-85/13: Sag anlagt den 21. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	9
2013/C 147/17	Sag C-88/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 22. februar 2013 — Philippe Gruslin mod Citibank Belgium SA	10
2013/C 147/18	Sag C-91/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 25. februar 2013 — Essent Energie Productie BV mod Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	10

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 147/19	Sag C-92/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 25. februar 2013 — Gemeente 's-Hertogenbosch, den anden part: Staatssecretaris van Financiën	11
2013/C 147/20	Sag C-105/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den 4. marts 2013 — P. J. Vonk Noordegraaf mod Staatssecretaris van Economische Zaken	11
2013/C 147/21	Sag C-110/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 7. marts 2013 — HaTeFo GmbH mod Finanzamt Haldensleben	12
2013/C 147/22	Sag C-114/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Antwerpen (Belgien) den 11. marts 2013 — Theodora Hendrika Bouman mod Rijksdienst voor Pensioenen	12
2013/C 147/23	Sag C-123/13 P: Appel iværksat den 15. marts 2013 af Versalis SpA og Eni SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. december 2012 i sag T-103/08, Versalis SpA, tidligere Polimeri Europa SpA, og Eni SpA mod Kommissionen	13
2013/C 147/24	Sag C-127/13 P: Appel iværksat den 15. marts 2013 af Guido Strack til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 15. januar 2013 i sag T-392/07, Guido Strack mod Europa-Kommissionen	14
2013/C 147/25	Sag C-136/13 P: Appel iværksat den 18. marts 2013 af Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, tidligere Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, og Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 22. januar 2013 i sag T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro mod Kommissionen	15

Retten

2013/C 147/26	Sag T-294/10: Rettens dom af 11. april 2013 — CBp Carbon Industries mod KHIM (CARBON GREEN) (EF-varemærker — international registrering, hvori Det Europæiske Fællesskab er designeret — EF-ordmærket CARBON GREEN — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	16
2013/C 147/27	Sag T-505/10: Rettens dom af 10. april 2013 — Höganäs mod KHIM (ASTALOY) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ASTALOY — det ældre EF-ordmærke HASTELLOY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — sameksistensen mellem varemærker)	16
2013/C 147/28	Sag T-87/11: Rettens dom af 10. april 2013 — GRP Security mod Revisionsretten (Voldgiftsbestemmelse — offentlige tjenesteydelseskontrakter — overvågning af og vagttjeneste i Revisionsrettens bygninger — annullationssøgsmål — afgørelse om ensidig opsigelse af kontrakten med erstatningskrav — processkrift af kontraktmæssig karakter — ingen ændring af påstandene i søgsmålet — afvisning — afgørelse om en sanktion i form af udelukkelse i tre måneder — søgsmålsinteresse — ret til forsvar — alvorlig fejl i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelser — det strafferetlige legalitetsprincip — magtfordrejning — proportionalitet)	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 147/29	Sag T-336/11: Rettens dom af 9. april 2013 — Italiana Calzature mod KHIM — Vicini (Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN — det ældre nationale figurmærke og det ældre EF-ordmærke ZANOTTI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	17
2013/C 147/30	Sag T-337/11: Rettens dom af 9. april 2013 — Italiana Calzature mod KHIM — Vicini (Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI — det ældre EF-ordmærke ZANOTTI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	17
2013/C 147/31	Sag T-360/11: Rettens dom af 10. april 2013 — Fercal — Consultadoria e Serviços mod KHIM — Parfums Rochas (PATRIZIA ROCHA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PATRIZIA ROCHA — ældre nationalt ordmærke ROCHAS — indsigelsesafdelingens afslag på registrering — formaliteten vedrørende den til appelkammeret indgivne klage — artikel 60 i forordning (EF) nr. 207/2009).....	18
2013/C 147/32	Sag T-671/11: Rettens dom af 10. april 2013 — IPK International mod Kommissionen (Støtte til finansiering af et projekt vedrørende miljøvenlig turisme — tilbagebetaling af modtagne beløb — afgørelse truffet efter Rettens annullation af den tidligere afgørelse om ophævelse af støtten — udligningsrenter — morarenter — beregning)	18
2013/C 147/33	Sag T-110/12 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. marts 2013 — Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet (»Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — begæring om foreløbige forholdsregler — manglende uopsættelighed — interesseafvejning»)	18
2013/C 147/34	Sag T-113/13 P: Appel iværksat den 22. februar 2013 af Kris Van Neyghem til prøvelse af Personalerettens dom af 12. december 2012 i sag F-77/11, Van Neyghem mod Rådet	19
2013/C 147/35	Sag T-116/13 P: Appel iværksat den 25. februar 2013 af Giorgio Lebedef til prøvelse af Personalerettens kendelse af 12. december 2012 i sag F-70/11, Lebedef mod Kommissionen	19
2013/C 147/36	Sag T-117/13 P: Appel iværksat den 25. februar 2013 af Giorgio Lebedef til prøvelse af Personalerettens kendelse af 12. december 2012 i sag F-109/11, Lebedef mod Kommissionen	20
2013/C 147/37	Sag T-126/13: Sag anlagt den 1. marts 2013 — Direct Way og Direct Way Worldwide mod Parlamentet	20
2013/C 147/38	Sag T-139/13: Sag anlagt den 8. marts 2013 — Eltek mod KHIM — Eltec Elektronik (ELTEK)	21

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 147/39	Sag T-140/13: Sag anlagt den 8. marts 2013 — Scheepsbouw Nederland mod Kommissionen	22
2013/C 147/40	Sag T-150/13: Sag anlagt den 11. marts 2013 — Ziegler Relocation mod Kommissionen	22
2013/C 147/41	Sag T-156/13: Sag anlagt den 14. marts 2013 — Petro Suisse Intertrade mod Rådet	23
2013/C 147/42	Sag T-157/13: Sag anlagt den 15. marts 2013 — Sorinet Commercial Trust Bankers mod Rådet ...	23
2013/C 147/43	Sag T-158/13: Sag anlagt den 15. marts 2013 — Iralco mod Rådet	24
2013/C 147/44	Sag T-159/13: Sag anlagt den 15. marts 2013 — HK Intertrade mod Rådet	24
2013/C 147/45	Sag T-160/13: Sag anlagt den 15. marts 2013 — Bank Mellat mod Rådet	25
2013/C 147/46	Sag T-162/13: Sag anlagt den 18. marts 2013 — Magic Mountain Kletterhallen m.fl. mod Kommissionen	25
2013/C 147/47	Sag T-164/13: Sag anlagt den 15. marts 2013 — Sun Capital Partners mod KHIM — Sun Capital Partners (SUN CAPITAL)	26
2013/C 147/48	Sag T-169/13: Sag anlagt den 21. marts 2013 — Benelli Q.J. mod KHIM — Demharter (MOTO B)	27
2013/C 147/49	Sag T-170/13: Sag anlagt den 21. marts 2013 — Benelli Q.J. mod KHIM — Demharter (MOTOBI)	27
2013/C 147/50	Sag T-171/13: Sag anlagt den 21. marts 2013 — Benelli Q.J. mod KHIM — Demharter (MOTOBI B PESARO)	28
2013/C 147/51	Sag T-175/13: Sag anlagt den 25. marts 2013 — Omega mod KHIM — Omega Engineering (Ω OMEGA)	28
2013/C 147/52	Sag T-180/13: Sag anlagt den 21. marts 2013 — Pesquerias Riveirenses m.fl. mod Rådet	29
2013/C 147/53	Sag T-191/13: Sag anlagt den 5. april 2013 — Spanien mod Kommissionen	29
2013/C 147/54	Sag T-194/13: Sag anlagt den 5. april 2013 — United Parcel Service mod Kommissionen	30

Retten for EU-Personalesager

2013/C 147/55	Sag F-20/06 RENV: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 30. januar 2013 — De Luca mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — hjemvisning til Retten efter ophævelse — udnævnelse — tjenestemand, der får adgang til en højere ansættelsesgruppe ved en almindelig udvælgelsesprøve — ansøger opført på en reserveliste før den nye vedtægts ikrafttrædelse — overgangsregler om indplacering i lønklasse ved ansættelsen — indplacering i lønklasse i henhold til de nye regler — artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten) 31	31
2013/C 147/56	Sag F-91/10: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 13. marts 2013 — AK mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — vedtægts artikel 43, stk. 1 — forsinket udfærdigelse af bedømmelsesrapporter — ikke-økonomisk tab — tabt forfremmelsesmulighed) 31	31
2013/C 147/57	Sag F-87/11: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 30. januar 2013 — Wahlström mod Frontex (Personalesag — midlertidig ansat — ingen forlængelse af en tidsbegrænset kontrakt — ansættelsesvilkårenes artikel 8 — procedure — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter — kompetence) 32	32
2013/C 147/58	Sag F-93/11: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 21. marts 2013 — Taghani mod Kommissionen (Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til at deltage i færdighedstestene — retsmidler — søgsmål anlagt uden at afvente afgørelsen på klagen — formaliteten — ændring af meddelelsen om udvælgelsesprøven efter afholdelsen af adgangsprøverne — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — retssikkerhed) 32	32
2013/C 147/59	Sag F-111/11: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 21. marts 2013 — van der Aat m.fl. mod Kommissionen (Personalesag — løn — årlig tilpasning af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte — vedtægts artikel 64, 65, og 65a — bilag XI til vedtægten — forordning (EU) nr. 1239/2010 — justeringskoefficienter — tjenestemænd, der gør tjeneste i Ispra) 32	32
2013/C 147/60	Sag F-112/11: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 21. marts 2013 — Dalmasso mod Kommissionen (Personalesag — løn — årlig tilpasning af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte — vedtægts artikel 64, 65 og 65a — bilag XI til vedtægten — forordning (EU) nr. 1239/2010 — justeringskoefficienter — tjenestemænd, der gør tjeneste i Ispra) 33	33
2013/C 147/61	Sag F-10/12: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 19. marts 2013 — SF(*) mod Kommissionen (Personalesag — løn — dagpenge — forflyttelse — tildeling af dagpenge — tjenestemand, som er ejer af en lejlighed beliggende på det nye tjenestested — bevis for at have afholdt omkostninger forårsaget af midlertidig bosættelse på det nye tjenestested) 33	33
2013/C 147/62	Sag F-13/12: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 19. marts 2013 — BR mod Kommissionen (Personalesag — midlertidigt ansat — ingen forlængelse af en kontrakt) 33	33

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 147/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 141 af 18.5.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 129 af 4.5.2013

EUT C 123 af 27.4.2013

EUT C 114 af 20.4.2013

EUT C 108 af 13.4.2013

EUT C 101 af 6.4.2013

EUT C 86 af 23.3.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 8. januar 2013 — Csilla Sajtos mod Budapest Főváros VI. Kerület Önkormányzata

(Sag C-10/13)

(2013/C 147/02)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Csilla Sajtos

Sagsøgt: Budapest Főváros VI. Kerület Önkormányzata

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til bestemmelsen i artikel 6, stk. 3, i (traktaten om Den Europæiske Union) udgør da retten til beskyttelse i tilfælde af ubegrundet opsigelse en grundlæggende rettighed, der indgår i EU-retten som et generelt princip, og som skal anses for primær ret?
- 2) Tilkommer denne rettighed i givet fald også tjenestemænd?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Nürnberg (Tyskland) den 22. januar 2013 — Petra Würker mod Familienkasse Nürnberg

(Sag C-32/13)

(2013/C 147/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sozialgericht Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Petra Würker

Sagsøgt: Familienkasse Nürnberg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 77 eller 78 i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ fortolkes således, at oppebørsel af en børnepasningspension kan aflede krav over for den medlemsstat, der udbetaler pensionen?
- 2) Er der sket ændringer efter den 1. maj 2010, hvor forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽²⁾ trådte i kraft, og skal artikel 67 i forordning (EF) nr. 883/2004 fortolkes således, at samtlige pensionsformer (herunder tillige en tysk børnepasningspension) udløser kravet?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 28. januar 2013 — Andreas Kainz mod Pantherwerke AG

(Sag C-45/13)

(2013/C 147/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andreas Kainz

Sagsøgt: Pantherwerke AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal formuleringen »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå« i artikel 5, nr. 3), i forordning (EU) nr. 44/2001⁽¹⁾ i forbindelse med produktansvar fortolkes således,
 - 1.1. at stedet for den skadevoldende begivenhed (»handlingsstedet«) er producentens hjemsted?
 - 1.2. at stedet for den skadevoldende begivenhed (»handlingsstedet«) er det sted, hvor produktet bringes i omsætning?
 - 1.3. at stedet for den skadevoldende begivenhed (»handlingsstedet«) er det sted, hvor brugeren har erhvervet produktet?
- 2) Såfremt spørgsmål 1.2 besvares bekræftende:
 - 2.1. Er produktet bragt i omsætning, når det har forladt den fremstillingsproces, der benyttes af producenten, og er indgået i en markedsføringsproces i den form, hvor det bliver udbudt til offentligheden med henblik på anvendelse eller forbrug?
 - 2.2. Er produktet bragt i omsætning, når det på struktureret vis sælges til slutforbrugerne?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Datenschutzkommission (Østrig) den 28. januar 2013 —
H mod E**

(Sag C-46/13)

(2013/C 147/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Datenschutzkommission

Parter i hovedsagen

Sagsøger: H

Sagsøgt: E

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, litra c), i direktiv 2006/24/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at en fysisk person, der er berørt af datalagring som omhandlet i direktivet, ikke hører til kredsen af »særligt autoriserede personer« som omhandlet i denne bestemmelse, og at en sådan person ikke må indrømmes ret til oplysning om sine egne data fra en udbyder af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller af et offentligt kommunikationsnet?
- 2) Skal artikel 13, stk. 1, litra c) og d), i direktiv 95/46/EF⁽²⁾ fortolkes således, at en fysisk person, der er berørt af datalagring som omhandlet i direktiv 2006/24/EF, kan udelukkes fra eller begrænses i sin ret til oplysning om sine egne data som omhandlet i artikel 12, litra a), i dette direktiv over for en udbyder af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller af et offentligt kommunikationsnet?
- 3) I tilfælde af at der gives et i det mindste delvis bekræftende svar på spørgsmål 1: Er artikel 7, litra c), i direktiv 2006/24/EF forenelig med den grundlæggende rettighed i henhold til artikel 8, stk. 2, andet punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og dermed gyldig?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15.3.2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 105, s. 54).

⁽²⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale
ordinario di Aosta (Italien) den 30. januar 2013 — Rocco
Papalia mod Comune di Aosta**

(Sag C-50/13)

(2013/C 147/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Aosta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rocco Papalia

Sagsøgt: Comune di Aosta

Præjudicielt spørgsmål

Skal direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾ (artikel 1 og § 5 i den rammeaftale, som er opført som bilag til direktivet, samt enhver anden tilhørende eller relateret bestemmelse) fortolkes således, at det tillader, at en arbejdstager, der er ansat af en offentlig myndighed på baggrund af en tidsbegrænset kontrakt uden opfyldelse af de i fællesskabsretten fastlagte betingelser, kun er berettiget til erstatning for skaden, såfremt arbejdstageren beviser, at skaden reelt foreligger, og navnlig i det omfang arbejdstageren fremlægger et positivt bevis, eventuelt også i form af forhold, der skal tages i betragtning, og dog under alle omstændigheder et præcist bevis, for at have været nødsaget til at give afkald på andre og bedre jobmuligheder?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Ítéltábla (Ungarn) den 4. februar 2013 — Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt. mod Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal

(Sag C-56/13)

(2013/C 147/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt.

Sagsøgt: Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal

Præjudicielle spørgsmål

1) Var beslutningen vedtaget af de ungarske administrative myndigheder inden for rammerne af midlertidige beskyttelsesforanstaltninger mod højpatogen aviær influenza, hvorved der oprettedes en beskyttelseszone, vedrørende hvilken det bl.a. var forbudt at transportere fjerkræ, forenelig med EU-retten herunder navnlig Rådets direktiv 92/40/EØF⁽¹⁾, Rådets direktiv 2005/94/EF⁽²⁾ og Kommissionens beslutning 2006/105/EF?

Var beslutningen vedtaget af de ungarske administrative myndigheder inden for rammerne af midlertidige beskyttelsesforanstaltninger over for højpatogen influenza, hvorved bestemmelserne for beskyttelseszonen delvist blev ændret, og det inden for disse rammer blev forbudt at flytte fjerkræ gennem zonen, samt den foranstaltning, der blev vedtaget vedrørende sagsøgeren ved udtalelse fra den

kompetente myndighed (beslutning, der ikke kan appelleres), hvorved der blev nægtet tilladelse til transport (med henblik på opstaldning) af kalkuner til en bedrift, der var beliggende i beskyttelseszonen ved siden af det påviste udbrud, forenelig med EU-retten, herunder navnlig Rådets direktiv 92/40/EØF, Rådets direktiv 2005/94/EF og Kommissionens beslutning 2006/115/EF?

2) Var et af formålene med Rådets direktiv 92/40/EØF og 2005/94/EF som EU-retskilder at vedtage EU-retlige forskrifter med henblik på at afhjælpe eventuelle tab, der var forvoldt borgerne som følge af de midlertidige foranstaltninger, der var vedtaget af hensyn til beskyttelsen mod højpatogen aviær influenza i Unionen? Giver retsgrundlaget for den i Rådets direktiv 92/40/EØF, i Rådets direktiv 2005/94/EF og i Kommissionens beslutning 2006/105/EF og 2006/115/EF angivne EU-ret tilstrækkelig kompetence til at vedtage EU-retlige forskrifter med henblik på at afhjælpe eventuelle tab forvoldt borgerne som følge af de midlertidige beskyttelsesforanstaltninger over for højpatogen aviær influenza?

3) Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, er begrænsningen af retten til erstatning for tab som følge af de midlertidige nationale foranstaltninger, der var vedtaget i henhold til de nævnte retskilder, da lovlig og forenelig med EU-retten? Kan en national bestemmelse, som begrænser erstatningen for tab, der påhviler staten, til de faktisk lidte tab og udgifter og udelukker muligheden for erstatning for tabt fortjeneste, anses for at udgøre en nødvendig og forholdsmæssig begrænsning af retten til erstatning for tab, som forvoldes borgerne?

4) Hvis spørgsmål 2 besvares benægtende, kan sagsøgeren da støtte sin ret til at opnå erstatning for tabt fortjeneste direkte på en tilsidesættelse af bestemmelserne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 16 om friheden til at oprette og drive egen virksomhed, artikel 17 om ejendomsretten og artikel 47 om retten til effektive retsmidler), såfremt de midlertidige foranstaltninger, der var vedtaget af medlemsstaten i henhold til EU-retten inden for rammerne af beskyttelse mod højpatogen aviær influenza, forvoldte sagsøgeren tab, men national lovgivning i forbindelse med erstatning for forvoldte tab begrænser kravet om en sådan erstatning, idet den udelukker muligheden for at kræve erstatning for tabt fortjeneste?

5) Hvis retten til erstatning for samtlige tab kan gøres gældende på et EU-retligt grundlag, kan en sådan ret da udelukkende gøres gældende over for staten eller kan en sådan ret, ved anvendelse af en vid fortolkning af statsbegrebet, også gøres gældende over for den offentlige administration i en sag, der tager sigte på erstatning af tab forvoldt under udøvelsen af offentlig myndighed? Hvis en sådan ret også kan gøres gældende over for administrative organer, kan national ret i forbindelse med krav om erstatning for tab foreskrive, at yderligere betingelser skal være opfyldt for at retten til erstatning indtræder?

- 6) Hvis EU-retten ikke giver sagsøgeren mulighed for direkte på grundlag af EU-retten at opnå fuldstændig kompensation for de lidte tab, skal de samme regler — under anvendelse af princippet om procesækvivalens — anvendes bedømmelsen af de påstande, der skal tages stilling til på grundlag af EU-retten, og ved bedømmelsen af tilsvarende påstande, der skal tages stilling til på grundlag af ungarsk ret?
- 7) Under faktiske omstændigheder svarende til dem i den foreliggende sag — eftersom de af medlemsstaterne vedtagne lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger inden for rammerne af beskyttelsen over for højpatogen aviær influenza hos vilde fugle i Unionen nødvendigvis påvirker det indre markedes funktion — er det da muligt under en retssag om EU-rettens gennemførelsesforanstaltninger at henvende sig til Europa-Kommissionen for at indhente en udtalelse som *amicus curiae*, navnlig i de tilfælde, hvor der er kendskab til, at Europa-Kommissionen har indledt en traktatbrudsprocedure mod medlemsstaten vedrørende retlige spørgsmål af relevans for nærværende sag?
- 8) Hvis der er mulighed for at henvende sig til Europa-Kommissionen for at indhente en udtalelse som *amicus curiae* eller blot for at anmode om oplysninger, er Europa-Kommissionen da forpligtet til at afgive udtalelsen som *amicus curiae* og udlevere de oplysninger, der er anmodet om vedrørende data, dokumenter eller erklæringer, der er indhentet under traktatbrudsproceduren og vedrørende Europa-Kommissionens praksis på dette område, navnlig hvis der er tale om oplysninger, der ikke er offentlige, og som er indhentet under den indledende procedure forud for traktatbrudssøgsmålet ved Domstolen? Kan sådanne oplysninger anvendes offentligt i en konkret tvist, der verserer ved en ret i en medlemsstat?

(¹) Rådets direktiv 92/40/EØF af 19.5.1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza (EFT L 167, s. 1).

(²) Rådets direktiv 2005/94/EF af 20.12.2005 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza og om ophævelse af direktiv 92/40/EØF (EUT L 10, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio Nazionale Forense (Italien) den 4. februar 2013 — Angelo Alberto Torresi mod Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

(Sag C-58/13)

(2013/C 147/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio Nazionale Forense

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Angelo Alberto Torresi

Sagsøgt: Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået (¹), i lyset af det almindelige princip om forbud mod misbrug af beføjelser og artikel 4, stk. 2, TEU om respekt for de nationale identiteter, fortolkes således, at de nationale forvaltningsmyndigheder har pligt til at registrere italienske statsborgere, som har misbrugt EU-retten, i advokatfortegnelsen over etablerede advokater, og er artiklen da således til hinder for en national praksis, ifølge hvilken disse myndigheder kan afvise begæringer om registrering i advokatfortegnelsen over etablerede advokater, såfremt der foreligger sådanne objektive omstændigheder, som giver anledning til at antage, at der er tale om misbrug af EU-retlige beføjelser, dog uden at påvirke dels overholdelsen af proportionalitetsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling, dels vedkommendes ret til at anlægge sag for at påberåbe sig en eventuel tilsidesættelse af etableringsretten og således opnå en domstolsprøvelse af forvaltningens foranstaltning?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 3 i direktiv 98/5/EF, som fortolket, da opfattes som ugyldig i lyset af artikel 4, stk. 2, TEU, for så vidt den tillader omgåelse af en medlemsstats lovgivning, ifølge hvilken adgangen til at udøve advokatvirksomhed er betinget af, at en statslig eksamen består, idet denne eksamen er fastsat i medlemsstatens forfatning og henhører under de grundlæggende principper for beskyttelse af forbrugerne af de erhvervsmæssige ydelser og en effektiv domstolsforvaltning?

(¹) EFT L 77, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio Nazionale Forense (Italien) den 4. februar 2013 — Pierfrancesco Torresi mod Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

(Sag C-59/13)

(2013/C 147/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio Nazionale Forense

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pierfrancesco Torresi

Sagsøgt: Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået ⁽¹⁾, i lyset af det almindelige princip om forbud mod misbrug af beføjelser og artikel 4, stk. 2, TEU om respekten for de nationale identiteter, fortolkes således, at de nationale forvaltningsmyndigheder har pligt til at registrere italienske statsborgere, som har misbrugt EU-retten, i advokatfortegnelsen over etablerede advokater, og er artiklen da således til hinder for en national praksis, ifølge hvilken disse myndigheder kan afvise begæringer om registrering i advokatfortegnelsen over etablerede advokater, såfremt der foreligger sådanne objektive omstændigheder, som giver anledning til at antage, at der er tale om misbrug af EU-retlige beføjelser, dog uden at påvirke dels overholdelsen af proportionalitetsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling, dels vedkommendes ret til at anlægge sag for at påberåbe sig en eventuel tilsidesættelse af etableringsretten og således opnå en domstolsprøvelse af forvaltningens foranstaltning?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 3 i direktiv 98/5/EF, som fortolket, da opfattes som ugyldig i lyset af artikel 4, stk. 2, TEU, for så vidt den tillader omgåelse af en medlemsstats lovgivning, ifølge hvilken adgangen til at udøve advokatvirksomhed er betinget af, at en statslig eksamen består, idet denne eksamen er fastsat i medlemsstatens forfatning og henhører under de grundlæggende principper for beskyttelse af forbrugerne af de erhvervsmæssige ydelser og en effektiv domstolsforvaltning?

⁽¹⁾ EFT L 77, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 8. februar 2013 — Green Network SpA mod Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sag C-66/13)

(2013/C 147/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Green Network SpA

Sagsøgt: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er de nationale bestemmelser ((artikel) 20, stk. 3, i lovdekret nr. 387/2003), ifølge hvilke anerkendelsen af oprindelsesgarantier udstedt af tredjelande er betinget af indgåelsen af en særskilt international aftale mellem den italienske stat og det pågældende tredjeland, til hinder for korrekt anvendelse af artikel 3, stk. 2, og artikel 216 TEUF — hvorefter Unionen har enekompetence til at indgå internationale aftaler, når indgåelsen har hjemmel i en lovgivningsmæssig EU-retsakt, eller når den er nødvendig for at give Unionen mulighed for at udøve sin kompetence på internt plan, eller for så vidt den kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde, hvilket har to konsekvenser, nemlig at beføjelsen til at indgå aftaler med tredjelande, som berører fælles regler eller ændrer deres rækkevidde eller (berører) et område, som er fuldt ud reguleret ved fællesskabsbestemmelser og derfor hører ind under Unionens enekompetence, er koncentreret i selve Unionen, og at denne beføjelse ikke længere hverken individuelt eller kollektivt er forbeholdt medlemsstaterne — og af artikel 5 i direktiv 2001/77/EF?
- 2) Er de nævnte nationale bestemmelser navnlig til hinder for en korrekt anvendelse af de omhandlede fællesskabsforskrifter, såfremt tredjelandet er Det Schweiziske Edsforbund, der er knyttet til EU gennem en frihandelsaftale indgået den 22. juli 1972, og som er trådt i kraft den 1. januar 1973?
- 3) Er de nationale bestemmelser i artikel 4, stk. 6, i ministerielt dekret af 11. november 1999, ifølge hvilke godkendelsen af begæringen i forbindelse med import af elektricitet fra tredjelande er betinget af indgåelsen af en aftale mellem operatøren af det nationale elforsyningsnet og en tilsvarende lokal myndighed, som fastsætter fremgangsmåden for de nødvendige kontroller, til hinder for korrekt anvendelse af de under punkt (i) nævnte fællesskabsforskrifter?
- 4) Er de nævnte nationale bestemmelser navnlig til hinder for korrekt anvendelse af de omhandlede fællesskabsforskrifter, såfremt den i artikel 4, stk. 6, i ministerielt dekret af 11. november 1999, fastlagte aftale er en stiltiende aftale, som aldrig er blevet udtrykt i officielle handlinger, og som blot er blevet nævnt af appellant, der ikke har været i stand til at fremlægge nærmere oplysninger herom?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Roma (Italien) den 11. februar 2013 — Mediaset SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico

(Sag C-69/13)

(2013/C 147/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mediaset SpA

Sagsøgt: Ministero dello Sviluppo Economico

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den nationale ret, som skal træffe afgørelse om størrelsen af den statsstøtte, som Europa-Kommissionen har bestemt skal tilbagesøges, bundet — både hvad angår påvisningen af statsstøtte og opgørelsen heraf — af Europa-Kommissionens beslutning af 24. januar 2007 truffet i sagen om statsstøtte C 52/2005, som suppleret af Europa-Kommissionens beslutninger i notat af 11. juni 2008 COMP/H4/EK/cd D(2008) 127 og 23. oktober 2009 COMP/H4/CN/si D(2009) 230 og stadfæstet af Domstolen ved dom af 15. juni 2010 i sag T-177/07?
- 2) I modsat fald: Har Domstolen med dom af 15. juni 2010 i sag T-177/07, hvori den bekræfter den nationale rets kompetence til at træffe afgørelse om statsstøttens størrelse, haft til hensigt at begrænse en sådan beføjelse til opgørelsen af et beløb, som nødvendigvis skal være en positiv værdi og ikke kan være lig nul, idet der er tale om en statsstøtte, som er blevet tildelt eller modtaget?
- 3) Har Domstolen med dom af 15. juni 2010 i sag T-177/07, hvori den bekræfter den nationale rets kompetence til at træffe afgørelse om statsstøttens størrelse, haft til hensigt at tildele den nationale ret en beføjelse til at vurdere kravet om tilbagebetaling både hvad angår påvisningen af statsstøtte og opgørelsen heraf og dermed også beføjelsen til at udelukke enhver tilbagebetalingspligt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Tivoli (Italien) den 11. februar 2013 — T

(Sag C-73/13)

(2013/C 147/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Tivoli

Parter i hovedsagen

Sagsøgte: T

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 82 i dekret fra republikkens præsident nr. 115 af 30. maj 2002 om retshjælp ifølge italiensk ret — for så vidt den bestemmer, at honorarer og udgifter til forsvarer afholdes af den retlige myndighed ved et dekret om betaling med udgangspunkt i salærsatserne således, at de under alle omstændigheder ikke er højere end de gældende gennemsnitlige salærer og honorarer, der henset til omfanget af den faglige indsats afkræves ved behandlingen af de konsekvenser, som de trufne retsakter procesmæssigt har haft for den person, hvis interesser forsvares — i overensstemmelse med artikel 47, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvorefter der ydes retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse?
- 2) Er artikel 82 i dekret fra republikkens præsident nr. 115 af 30. maj 2002 om retshjælp ifølge italiensk ret — for så vidt den bestemmer, at honorarer og udgifter til forsvarer afholdes af den retlige myndighed ved et dekret om betaling med udgangspunkt i salærsatserne således, at de under alle omstændigheder ikke er højere end de gældende gennemsnitlige salærer og honorarer, der henset til omfanget af den faglige indsats afkræves ved behandlingen af de konsekvenser, som de trufne retsakter procesmæssigt har haft for den person, hvis interesser forsvares — i overensstemmelse med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, der er gennemført i fællesskabsretten ved artikel 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 14. februar 2013 — SEK Zollagentur GmbH mod Hauptzollamt Gießen

(Sag C-75/13)

(2013/C 147/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SEK Zollagentur GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Gießen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, navnlig forordningens artikel 50, fortolkes således, at en vare, der af toldmyndighederne midlertidigt overlades til en person med henblik på midlertidig opbevaring på et godkendt sted, unddrages toldtilsyn, når den ganske vist er blevet anmeldt under en procedure for ekstern forsendelse, men de udstedte forsendelsesdokumenter ikke reelt medfølger under den påtænkte transport, og varerne ikke frembydes til toldbehandling på bestemmelsestoldstedet?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er den person, der som godkendt afsender har henført varerne under proceduren for forsendelse, toldskyldner i henhold til toldkodeksens artikel 203, stk. 3, første led, eller artikel 203, stk. 3, fjerde led?

⁽¹⁾ EFT L 302, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 15. februar 2013 — ACO Industries Tábor, s.r.o., mod Odvolací finanční ředitelství

(Sag C-80/13)

(2013/C 147/14)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ACO Industries Tábor, s.r.o.

Sagsøgt: Odvolací finanční ředitelství

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 18, 45, 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for bestemmelser, hvorefter en arbejdsgiver med hjemsted i en medlemsstat skal forudbetale indkomstskat for arbejdstagere (der er statsborgere i en anden medlemsstat), som midlertidigt er stillet til rådighed for arbejdsgiveren af et vikarbureau med hjemsted i en anden medlemsstat gennem en filial med hjemsted i den førstnævnte medlemsstat?
- 2) Er artikel 18, 45, 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for bestemmelser, hvorefter beskatingsgrundlaget for sådanne arbejdstagere fastsættes til en fast procentprocentdel på mindst 60 % af det beløb, som vikarbureauet fakturerer i tilfælde, hvor formidlingsgebyret er medtaget i det fakturerede beløb?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende, er det da muligt i en situation som den foreliggende at begrænse de nævnte grundlæggende friheder af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed eller af hensyn til skattekontrollens effektivitet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 19. februar 2013 — Società cooperativa Madonna dei Miracoli mod Regione Abruzzo, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

(Sag C-82/13)

(2013/C 147/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Società cooperativa Madonna dei Miracoli

Sagsøgt: Regione Abruzzo, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det korrekt, at Europa-Kommissionen har tilbagekaldt tildelingen af fællesskabstilskuddet, og med hvilken akt er dette da sket?

Subsidiært:

- 2) Hvilken retlig værdi har Kommissionens passivitet, som bevirkede, at fællesskabstilskuddet ikke blev udbetalt?
- 3) Er den passivitet, som bevirkede, at Europa-Kommissionen ikke udbetalte fællesskabstilskuddet, til hinder for anvendelsen af artikel 42, litra a), i Abruzzos regionallov nr. 31/1982, der danner grundlag for at tildele appellanten det regionale tilskud som supplement til fællesskabstilskuddet, og dermed til hinder for betalingen af det regionale tilskud?

Under alle omstændigheder:

- 4) Hvilke forpligtelser har Italien som medlemsstat i tilfælde af vedvarende passivitet fra Europa-Kommissionens side?

Sag anlagt den 21. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-85/13)

(2013/C 147/16)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve og L. Cimaglia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og/eller artikel 4 og/eller artikel 5 samt artikel 10 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (¹), idet den
 - ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at byområderne Bareggio, Cassano d'Adda, Melegnano, Mortara, Olona Nord, Olona Sud, Robecco sul Naviglio, San Giuliano Milanese Est, San Giuliano Milanese Ovest, Seveso Sud, Trezzano sul Naviglio, Turbigo og Vigevano (Lombardiet) med over 10 000 personækvivalenter, som udleder spildevand til vandrecipienter, der i henhold til nævnte direktivs artikel 5, stk. 1, betragtes som »følsomme områder«, er forsynet med kloaknet til opsamling af byspildevand som omhandlet i direktivets artikel 3,

— ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at i byområderne Pescasseroli (Abruzzo), Aviano Capoluogo, Cormons, Gradisca d'Isonzo, Grado, Pordenone/Porcia/Roveredo/Cordenons, Sacile (Friuli Venezia Giulia), Bareggio, Broni, Calco, Cassano d'Adda, Casteggio, Melegnano, Mortara, Orzinuovi, Rozzano, San Giuliano Milanese Ovest, Seveso Sud, Somma Lombardo, Trezzano sul Naviglio, Turbigo, Valle San Martino, Vigevano, Vimercate (Lombardiet), Pesaro, Urbino (Marche), Alta Val Susa (Piemonte), Nuoro (Sardinien), Castellammare del Golfo I, Cinisi, Terrasini (Sicilien), Courmayeur (Valle d'Aosta) og Thiene (Veneto) med over 10 000 personækvivalenter, underkastes byspildevand, der tilledes kloaknet, før udledningen en sekundær rensning eller en tilsvarende rensning i henhold til artikel 4 i direktiv 91/271/EØF,

— ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at i byområderne Pescasseroli (Abruzzo), Aviano Capoluogo, Cividale del Friuli, Codroipo/Sedegliano/Flaibano, Cormons, Gradisca d'Isonzo, Grado, Latisana Capoluogo, Pordenone/Porcia/Roveredo/Cordenons, Sacile, San Vito al Tagliamento, Udine (Friuli Venezia Giulia), Frosinone (Lazio), Francavilla Fontana, Monteiasi, Trinitapoli (Apulien), Dorgali, Nuoro, ZIR Villacidro (Sardinien) og Castellammare del Golfo I, Cinisi, Partinico, Terrasini og Trappeto (Sicilien) med over 10 000 personækvivalenter, som udleder spildevand til vandrecipienter, der betragtes som »følsomme områder« i henhold til direktiv 91/271/EØF, underkastes byspildevand, der tilledes kloaknet, før udledningen en mere vidtgående rensning end en sekundær rensning eller en tilsvarende rensning i henhold til direktivets artikel 5,

— og ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de rensningsanlæg for byspildevand, der bygges for at efterkomme kravene i artikel 4-7 i direktiv 91/271/EØF, projekteres, opføres, drives og vedligeholdes således, at de har tilstrækkelig funktionsduelighed under alle normale lokale vejrforhold, og at der tages hensyn til sæsonbestemte svingninger i spildevandsmængden ved projekteringen af anlæggene i byområderne Pescasseroli (Abruzzo), Aviano Capoluogo, Cividale del Friuli, Codroipo/Sedegliano/Flaibano, Cormons, Gradisca d'Isonzo, Grado, Latisana Capoluogo, Pordenone/Porcia/Roveredo/Cordenons, Sacile, San Vito al Tagliamento, Udine (Friuli Venezia Giulia), Frosinone (Lazio), Bareggio, Broni, Calco, Cassano d'Adda, Casteggio, Melegnano, Mortara, Orzinuovi, Rozzano, San Giuliano Milanese Ovest, Seveso Sud, Somma Lombardo, Trezzano sul Naviglio, Turbigo, Valle San Martino, Vigevano, Vimercate (Lombardiet), Pesaro, Urbino (Marche), Alta Val Susa (Piemonte), Francavilla Fontana, Monteiasi, Trinitapoli (Apulien), Dorgali, Nuoro, ZIR Villacidro (Sardinien), Castellammare del Golfo I, Cinisi, Partinico, Terrasini, Trappeto (Sicilien), Courmayeur (Valle d'Aosta) og Thiene (Veneto).

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har Kommissionen anført, at Italien i visse dele af landet ikke har gennemført Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand korrekt.

Kommissionen har for det første anført, at der er sket diverse tilsidesættelser af direktivets artikel 3, der i stk. 1, andet punktum, og stk. 2, bestemmer, at for så vidt angår byspildevand, som udledes til vandrecipienter, der betragtes som »følsomme områder«, som defineret i samme direktivs artikel 5, skulle medlemsstaterne sikre, at der etableres kloaknet, som opfylder kravene i bilag I, afsnit A, senest den 31. december 1998 for byområder med over 10 000 personækvivalenter. I visse af regionen Lombardiets byområder, som er omfattet af anvendelsesområdet for disse bestemmelser, er denne forpligtelse ikke blevet efterkommet korrekt.

Artikel 4 i direktiv 91/271/EØF bestemmer desuden i stk. 1 og 3, at medlemsstaterne skulle sikre, at byspildevand, der tilledes kloaknet, før udledningen underkastes sekundær rensning eller en tilsvarende rensning senest den 31. december 2000 for så vidt angår samtlige udledninger fra byområder med over 15 000 personækvivalenter og senest den 31. december 2005 for så vidt angår samtlige udledninger fra byområder med mellem 10 000 og 15 000 personækvivalenter i henhold til kravene i bilag I, afsnit B. Kommissionen har konstateret, at disse bestemmelser ikke er overholdt i en række byområder i regionerne Abruzzo, Friuli Venezia Giulia, Lombardiet, Marche, Piemonte, Sardinien, Sicilien, Valle d'Aosta og Veneto.

Direktivets artikel 5, stk. 2 og 3, bestemmer, at medlemsstaterne skulle sørge for, at byspildevand, der bliver tildelt kloaknet, senest den 31. december 1998 renses mere vidtgående end beskrevet i artikel 4, før det udledes til følsomme områder, for så vidt angår alle udledninger fra byområder med over 10 000 personækvivalenter. Ifølge Kommissionen er disse bestemmelser blevet tilsidesat i en række byområder i regionerne Abruzzo, Friuli Venezia-Giulia, Lazio, Apulien, Sardinien og Sicilien.

Den manglende iagttagelse af artikel 4 og 5 i direktiv 91/271/EØF indebærer, at der tillige er sket en tilsidesættelse af direktivets artikel 10, hvorefter rensningsanlæg for byspildevand skal projekteres, opføres, drives og vedligeholdes således, at de har tilstrækkelig funktionsduelighed under alle normale lokale vejrforhold.

⁽¹⁾ EFT L 135, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 22. februar 2013 — Philippe Gruslin mod Citibank Belgium SA

(Sag C-88/13)

(2013/C 147/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Philippe Gruslin

Sagsøgt: Citibank Belgium SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 45 i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ⁽¹⁾ fortolkes således, at begrebet »udbetalinger til deltagerne« også vedrører udlevering af andelsbeviser noteret på navn til deltagerne?

⁽¹⁾ EFT L 375, s. 3.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 25. februar 2013 — Essent Energie Productie BV mod Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Sag C-91/13)

(2013/C 147/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Essent Energie Productie BV

Sagsøgt: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en opdragsgiver i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, hvor opdragsgiveren i henhold til artikel 2, stk. 1, i Wet arbeid Vreemdelingen 1994 må anses for

arbejdsgiver for de pågældende tyrkiske arbejdstagere, over for de nederlandske myndigheder påberåbe sig standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 ⁽¹⁾ eller standstill-klausulen i tillægsprotokollens ⁽²⁾ artikel 41?

- 2) a) Skal standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 eller standstill-klausulen i tillægsprotokollens artikel 41 fortolkes således, at de er til hinder for indførelsen af et sådant forbud, som omhandles i artikel 2, stk. 1, i Wet arbeid Vreemdelingen 1994, hvorefter opdragsgivere ikke uden beskæftigelsestilladelse i Nederlandene må beskæftige arbejdstagere, der er statsborgere i et tredjeland, i dette tilfælde Tyrkiet, såfremt disse arbejdstagere er ansat hos en tysk virksomhed og via en nederlandsk virksomhed, der har lejet dem, arbejder for opdragsgiveren i Nederlandene?
- b) Har det herved nogen betydning, at det allerede før ikrafttrædelsen af såvel standstill-klausulen i tillægsprotokollens artikel 41 som standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 var blevet forbudt arbejdsgivere at beskæftige udlændinge på grundlag af en ansættelsesaftale uden beskæftigelsestilladelse, og at dette forbud ligeledes før ikrafttrædelsen af standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 blev udvidet til virksomheder, der lejer arbejdskraft, og som har fået udlændinge stillet til rådighed?

⁽¹⁾ Afgørelse nr. 1/80 vedtaget af Associeringsrådet den 19.9.1980 om udvikling af associeringen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet.

⁽²⁾ Undertegnet den 23.11.1970 i Bruxelles og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19.12.1972 (Samling af Aftaler indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 581).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 25. februar 2013 — Gemeente 's-Hertogenbosch, den anden part: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-92/13)

(2013/C 147/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Appellant: Gemeente 's-Hertogenbosch

Den anden part: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Skal sjette direktivs artikel 5, stk. 7, litra a) ⁽¹⁾, fortolkes således, at der er tale om levering mod vederlag i den situation, at en kommune tager en bygning i brug, som den har ladet opføre på egen grund, og som den for 94 % vedkommende vil anvende til sin handlen som offentlig myndighed og for 6 % vedkommende til sin virksomhed som afgiftspligtig, hvoraf 1 % vedrører fritagne transaktioner, der ikke giver ret til fradrag?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den 4. marts 2013 — P. J. Vonk Noordegraaf mod Staatssecretaris van Economische Zaken

(Sag C-105/13)

(2013/C 147/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: P. J. Vonk Noordegraaf

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken

Præjudicielt spørgsmål

Er der tale om en korrekt anvendelse af forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽¹⁾, især af artikel 34, 36 og 137, såfremt en landbruger, der på grundlag af jordafhængig produktion har opnået betalingsrettigheder, der er henført til det areal, han ejer, ikke får udbetalt en betydelig del af disse betalingsrettigheder, på trods af, at han i god tro — og i overensstemmelse med den målemetode, som medlemsstaten anvendte ved aktiveringen af betalingsrettighederne i henhold til forordningens artikel 34, men som senere blev forkastet af Kommissionen — havde anmeldt det støtteberettigede antal hektarer, som han ejer, og som ikke

er blevet ændret, af den simple grund, at det støtteberettigede areal, der var fastsat før udbetalingen, er blevet reduceret som følge af en ændret målemetode?

(¹) Rådets forordning af 19.1.2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik, ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 7. marts 2013 — HaTeFo GmbH mod Finanzamt Haldensleben

(Sag C-110/13)

(2013/C 147/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HaTeFo GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Haldensleben

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Hvilke krav stilles der til en antagelse af, at der handles i fællesskab som omhandlet i artikel 3, stk. 3, fjerde afsnit, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikro-virksomheder, små og mellemstore virksomheder (¹) (herefter »SMV-henstillingen«): Er ethvert virksomhedsrelateret samarbejde, der foregår uden tvistigheder, eller uden at der fremtræder interesse modsætninger, mellem de fysiske personer, der deltager i de to virksomheder, i den henseende tilstrækkeligt, eller kræves det, at der kan konstateres en samordnet adfærd mellem disse personer?
- b) Såfremt der kræves en samordnet adfærd: Følger denne allerede af, at der rent faktisk finder et samarbejde sted?
- 2) Såfremt der ikke består nogen forpligtelse til et konsolideret regnskab, skal man da vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en virksomhed via en person eller en gruppe af fysiske

personer, som handler i fællesskab, er tilknyttet en anden virksomhed — ud over at undersøge de »forbindelser«, der er anført i artikel 3, stk. 3, første afsnit, i bilaget til SMV-henstillingen — yderligere anlægge en samlet økonomisk betragtning, ved hvilken der skal undersøges aspekter såsom ejerforholdene — herunder navnlig selskabsdeltagernes tilhørsforhold til samme familie — ejerstrukturen og den økonomiske integration — særligt også direktørernes identitet — i de pågældende virksomheder?

- 3) I tilfælde af, at det også inden for SMV-henstillingens anvendelsesområde er muligt at anlægge en samlet økonomisk betragtning, der går videre end en formel betragtning: Forudsætter dette en hensigt om eller i det mindste en risiko for en omgåelse af SMV-definitionen?

(¹) EUT L 124, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Antwerpen (Belgien) den 11. marts 2013 — Theodora Hendrika Bouman mod Rijksdienst voor Pensioenen

(Sag C-114/13)

(2013/C 147/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Theodora Hendrika Bouman

Sagsøgt: Rijksdienst voor Pensioenen

Præjudicielt spørgsmål

Skal den del af en ydelse i henhold til den almindelige alderslov, der udbetales til en nederlandsk hjemmehørende, og som er baseret på en forsikringsperiode, hvori denne nederlandske hjemmehørende på simpel anmodning kan ophæve sin tilslutning til den nederlandske ordning og hermed bidragspligten, hvilket vedkommende i en bestemt periode også faktisk gjorde, betragtes som en ydelse, der tilkendes på grundlag af en frivillig fortsat forsikring i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 46a, stk. 3, litra c), i forordning nr. 1408/71 (¹), således at der ikke skal tages hensyn til den ved

anvendelsen af antikumulationsbestemmelsen i artikel 52, stk. 1, nr. 1, i den belgiske kongelige bekendtgørelse af 21. december 1967 om almindelige regler for alders- og efterladtepension til arbejdstagere?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2).

Appel iværksat den 15. marts 2013 af Versalis SpA og Eni SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. december 2012 i sag T-103/08, Versalis SpA, tidligere Polimeri Europa SpA, og Eni SpA mod Kommissionen

(Sag C-123/13 P)

(2013/C 147/23)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Versalis SpA og Eni SpA (ved avvocati M. Siragusa, G.M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante og V. Laroccia)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 13. december 2012 ophæves helt eller delvis, for så vidt som Retten frifandt Kommissionen i det fælles søgsmål anlagt af Versalis og Eni og følgelig:
 - annulleres Europa-Kommissionens beslutning af 5. december 2007 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/38.629 — Koloprengummi) helt eller delvis
 - annulleres eller nedsættes den bøde, som Versalis og Eni er blevet pålagt ved nævnte beslutning.

Subsidiært:

- ophæves dommen helt eller delvis, for så vidt som Retten frifandt Kommissionen i søgsmålet anlagt af Versalis og Eni i sag T-103/08, og sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse i realiteten i betragtning af de bemærkninger, Domstolen måtte fremsætte.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for såvel denne instans som i den foregående sag T-103/08.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har Versalis og Eni for det første anført, at Retten i strid med artikel 101 TEUF har fraveget relevant europæisk retspraksis for at pålægge moderselskabet, Eni, ansvaret for den overtrædelse, som de af moderselskabet kontrollerede selskaber i koloprengummisektoren angiveligt har begået, og navnlig har fraveget de forpligtelser med hensyn til analyse og begrundelse, som er relevante i forbindelse med bedømmelsen af de beviser, som er blevet fremlagt for at afkræfte formodningen om, at moderselskabet reelt har udøvet bestemmende indflydelse, og endvidere har tilsidesat det grundlæggende lighedsprincip, det grundlæggende princip om personligt ansvar i antitrustsager, uskyldsformodningen og retten til forsvar samt princippet om selskabers begrænsede ansvar.

For det andet har Retten anvendt den relevante europæiske retspraksis ukorrekt med henblik på at pålægge Versalis ansvaret for overtrædelsen begået af Syndial S.p.A. og har ikke givet en tilstrækkelig begrundelse, da den forkastede appellanternes klagepunkter fremsat i første instans.

Med det tredje appelanbringende har appellanterne kritiseret Retten for en ukorrekt og modstridende anvendelse af det i retspraksis udviklede princip om en udtrykkelig afstandtagen til et kartel og for at have tilsidesat princippet in dubio pro reo, da den fastslog, at EniChem S.p.A. havde deltaget i mødet den 12.-13. maj 1993 i Firenze, og at møderne afholdt i 2002, som Versalis deltog i, var af konkurrencebegrænsende art. Som følge heraf har Retten ikke blot foretaget en ukorrekt bedømmelse, men har også undladt at udøve domstolskontrol med hensyn til realiteten ved at lægge til grund, at parterne havde deltaget i kartellet under hele dets varighed (dvs. fra maj 1993 til maj 2002).

Endvidere har Retten tilsidesat EU-retten ved at undlade at henvise til de alvorlige fejl, som Kommissionen har begået ved fastsættelsen af bødens grundbeløb i henhold til retningslinjerne for beregning af bøder.

Retten har også tilsidesat EU-retten ved delvis at have bekræftet, at der over for Versalis kan anvendes en skærpende omstændighed i form af gentagelsestilfælde og har desuden ikke givet en tilstrækkelig begrundelse for sin konklusion på dette punkt. Subsidiært har Retten begået en fejl ved fastsættelsen af den procentuelle nedsættelse af forhøjelsen af bøden og har fastholdt, at Eni er solidarisk ansvarlig for betaling af bøden, også for så vidt angår den del af bøden, som vedrører gentagelsestilfælde.

Ifølge appellanterne har Retten anvendt artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 (¹) ukorrekt ved fastsættelsen af den maksimale bøde og har begået en fejl, da den undlod at foretage en fuld prøvelse af Kommissionens anvendelse af

samarbejdsmeddelelsen. Retten har også undladt at anføre, at Kommissionen har tilsidesat billighedsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, da den for det første fratog appellanterne deres mulighed for at konkurrere »på lige vilkår« med andre virksomheder med henblik på nedsættelse af bøden og for det andet fandt, at deres samarbejde ikke gav ret til en nedsættelse af bøden i henhold til samarbejdsmeddelelsen og retningslinjerne.

Endelig har appellanterne anført, at Retten har undladt at foretage en prøvelse af Kommissionens konklusioner vedrørende fastsættelsen af størrelsen af den bøde, som i sidste ende blev pålagt.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, EFT 2003 L 1, s. 1.

Appel iværksat den 15. marts 2013 af Guido Strack til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 15. januar 2013 i sag T-392/07, Guido Strack mod Europa-Kommissionen

(Sag C-127/13 P)

(2013/C 147/24)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Guido Strack (ved Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Ophævelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Fjerde Afdeling) den 15. januar 2013 i sag T-392/07 i det omfang sagsøgeren ikke eller ikke fuldstændigt fik medhold i sine påstande.
- 2) Sagsøgeren gives medhold i sine påstande i sag T-392/07.
- 3) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 4) Subsidiært også ophævelse af afgørelsen truffet af præsidenten for Den Europæiske Unions Ret, i hvilken denne fordelte sag T-392/07 til Rettens fjerde Kammer.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten støtter sin appel på ni anbringender:

- 1) Manglende kompetence for dommerkollegiet og proces- og begrundelsesfejl, der har sammenhæng hermed, samt dermed tilknyttet tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, i EMRK, artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder, artikel 50, afsnit 2, i EU-Domstolens statuts, og artikel 12 og artikel 13, stk. 1, i Rettens procesreglement samt af andre retsregler som følge af »omfordelingen« til en anden afdeling under den igangværende procedure.
- 2) Processuelle fejl og tilsidesættelser af forordning nr. 1049/2001 (¹), artikel 6 og 13 i EMRK og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder samt af principperne om effektiv domstolsbeskyttelse, om kontradiktion og om retten til en retfærdig rettergang, sammenholdt med begrundelsesmangler og urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, der skyldes: afvisning af at træffe afgørelse efter hasteproceduren, ulovlig begrænsning af sagsøgerens muligheder for at fremsætte sine bemærkninger og afvisning af at tillade et processkrift, hvormed det tilsigtes at berigtige retsmøderapporten, utilstrækkelig retlig prøvelse af dokumenterne og afvisning af sagsøgerens påstand om prøvelse af samtlige dokumenter i et lukket retsmøde, fordrejning af de faktiske omstændigheder, utilstrækkelig retlig efterprøvelse og tilsidesættelse af principperne om bevisbyrdefordelingen og af retten til en retfærdig rettergang vedrørende spørgsmålet om sagens fuldstændige oplysning og tallene for det antal begæringer om aktindsigt, der rent faktisk er blevet indgivet i henhold til forordning nr. 1049/2001, for lang sagsbehandlingstid og retsstridig behandling af den erstatningspåstand, som blev fremsat i denne forbindelse.
- 3) Urigtig retsanvendelse, manglende præcision og utilstrækkelig begrundelse med hensyn til formuleringen og udstrækningen af punkt 1 i domskonklusionen — og de i dommen tilgrundlæggende passager — sammenholdt med en fordrejning af de faktiske omstændigheder, bl.a. ved en fejlbedømmelse af sagsøgerens fortsatte retlige interesse.
- 4) Fordrejning af de faktiske omstændigheder, utilstrækkelig begrundelse og tilsidesættelse af fortolkningsprincipper for så vidt angår omfanget af sagsøgerens påstand om aktindsigt i dokumenterne i sag T-110/04.
- 5) Retlige fejl, fordrejning af de faktiske omstændigheder og utilstrækkelig begrundelse for så vidt angår anvendelsen og fortolkningen af artikel 4, stk. 1, litra b), og artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 1049/2001, sammenholdt med retsforskrifterne om databeskyttelse.

- 6) Retlige fejl, fordrejning af de faktiske omstændigheder og utilstrækkelig begrundelse for så vidt angår anvendelsen og fortolkningen af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.
- 7) Retlige fejl og utilstrækkelig begrundelse for så vidt angår afvisningen af erstatningspåstanden i stævningen, og navnlig tilsidesættelse af principperne om bevisoptagelse og om effektiv domstolsbeskyttelse.
- 8) Tilsidesættelse af princippet om ret til en effektiv domstolsbeskyttelse i forbindelse med afvisningen af en af sagsøgeren fremført påstand i præmis 90 i dommen i sag T-392/07.
- 9) Retlige fejl og utilstrækkelig begrundelse for så vidt angår afgørelsen om sagens omkostninger.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EUT L 145, s. 43.

Appel iværksat den 18. marts 2013 af Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, tidligere Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, og Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 22. januar 2013 i sag T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro mod Kommissionen

(Sag C-136/13 P)

(2013/C 147/25)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, tidligere Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, og Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl (ved advokati A. Vianello, A. Bortoluzzi og A. Veronese)

De andre parter i appelsagen: Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. og Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 22. januar 2013 og meddelt appellanterne den 23. januar 2013 i sag

T-218/00, hvorved Retten frifandt Kommissionen i det af Cooperativa Mare Azzurro m.fl. mod Kommissionen anlagte søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2000/394/EF af 25. november 1999 om fritagelse for og nedsættelse af sociale bidrag i Venedig og Chioggia i henhold til lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995 (EFT 2000 L 150, s. 50), ophæves eller ændres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for deres appel har appellanterne påberåbt sig retlige fejl under anvendelsen af de principper, som blev fastslået af Domstolen i dommen i sagen Comitato »Venezia vuole vivere« hvad angår dels pligten til at begrunde Kommissionens beslutninger på statsstøtteområdet, dels fordelingen af bevisbyrden for så vidt angår forudsætningerne i artikel 107, stk. 1, TEUF.

I den kendelse, der er genstand for den foreliggende appel, har Retten ikke overholdt Domstolens afgørelse i dom af 9. juni 2011 i sagen Comitato »Venezia vuole vivere«, hvori det blev fastslået, at Kommissionens beslutning »skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de nationale myndigheder kan gennemføre den«. Selv om beslutningen ikke indeholdt de oplysninger, der var nødvendige for, at de nationale myndigheder kunne gennemføre den, konstaterede Retten ingen mangel i den metode, som Kommissionen vedtog til at træffe den anfægtede beslutning, hvilket udgør en retlig fejl.

På grundlag af de principper, som Domstolen fastslog i dommen i sagen Comitato »Venezia vuole vivere«, tilkommer det i forbindelse med en tilbagesøgning medlemsstaten — og ikke støttemodtageren — fra sag til sag at påvise, at forudsætningerne i artikel 107, stk. 1, TEUF foreligger. I den foreliggende sag har Kommissionen imidlertid i den anfægtede beslutning undladt at præcisere »metoden« for en sådan vurdering. Følgelig, og uden at råde over de nødvendige oplysninger for i forbindelse med tilbagesøgningen at påvise, at de indrømmede fordele for støttemodtagerne udgør statsstøtte, har Den Italienske Republik ved lov nr. 228 af 24. december 2012 (artikel 1, stk. 351 ff.) i modsætning til det i Fællesskabets retspraksis fastsatte besluttet at vende bevisbyrden.

Ifølge den italienske lovgiver tilkommer det navnlig ikke staten — men derimod enhver virksomhed, som modtager støtte tildelt i form af fritagelse for sociale bidrag — at bevise, at de pågældende fordele hverken fordrejer konkurrencen eller påvirker samhandelen inden for Fællesskabet, idet det i modsat fald antages, at den indrømmede fordel har en sådan karakter, at den fordrejer konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Alt dette er åbenlyst i strid med de principper, der er fastsat i dommen i sagen Comitato »Venezia vuole vivere«.

RETTE

Rettens dom af 11. april 2013 — CBp Carbon Industries mod KHIM (CARBON GREEN)

(Sag T-294/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — international registrering, hvori Det Europæiske Fællesskab er designeret — EF-ordmærket CARBON GREEN — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 147/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CBp Carbon Industries, Inc. (Tortola, De Britiske Jomfruøer, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz, og advokat J. Fish)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. april 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1361/2009-1) vedrørende en ansøgning om registrering af CARBON GREEN som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) CBp Carbon Industries, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 25.9.2010.

Rettens dom af 10. april 2013 — Höganäs mod KHIM (ASTALOY)

(Sag T-505/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ASTALOY — det ældre EF-ordmærke HASTELLOY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — sameksistensen mellem varemærker)

(2013/C 147/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Höganäs AB (Höganäs, Sverige) (ved advokat L.-E. Ström)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Haynes International, Inc. (Kokomo, Indiana, De Forenede Stater) (ved advokaterne E. Armijo Chávarri og A. Castán Pérez-Gómez)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. august 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1530/2009-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Haynes International, Inc. og Höganäs AB.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Höganäs AB betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 18.12.2010.

Rettens dom af 10. april 2013 — GRP Security mod Revisionsretten

(Sag T-87/11) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — offentlige tjenesteydelseskontrakter — overvågning af og vagttjeneste i Revisionsrettens bygninger — annullationssøgsmål — afgørelse om ensidig opsigelse af kontrakten med erstatningskrav — processkrift af kontraktmæssig karakter — ingen ændring af påstandene i søgsmålet — afvisning — afgørelse om en sanktion i form af udelukkelse i tre måneder — søgsmålsinteresse — ret til forsvar — alvorlig fejl i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelser — det strafferetlige legalitetsprincip — magtfordrejning — proportionalitet)

(2013/C 147/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: GRP Security (Bertrange, Luxembourg) (først ved advokat G. Osch, derefter ved advokaterne C. Arendt og M. Larbi)

Sagsøgt: Revisionsretten for Den Europæiske Union (først ved T. Kennedy, J.-M. Stenier og J. Vermer, derefter ved T. Kennedy og J. Vermer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Revisionsrettens afgørelse af 14. januar 2011 om ensidig opsigelse af rammekontrakt for tjenesteydelser nr. LOG/2026/10/2 benævnt »Forskellige tjenesteydelser vedrørende sikkerhed« og om erstatningskrav, dels påstand om annullation af en afgørelse af 14. januar om at pålægge en sanktion i form af udelukkelse.

Konklusion

- 1) Revisionsretten frifindes.
- 2) GRP Security betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 120 af 16.4.2011.

Rettens dom af 9. april 2013 — Italiana Calzature mod KHIM — Vicini (Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN)

(Sag T-336/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN — det ældre nationale figurmærke og det ældre EF-ordmærke ZANOTTI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 147/29)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Società Italiana Calzature SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne A. Rapisardi og C. Ginevra)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Vicini SpA (San Mauro Pascoli, Italien) (ved advokaterne M. Franzosi og M. Giorgetti)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. april 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 634/2010-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Società Italiana Calzature SpA og Vicini SpA

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Società Italiana Calzature SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 27.8.2011.

Rettens dom af 9. april 2013 — Italiana Calzature mod KHIM — Vicini (Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI)

(Sag T-337/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI — det ældre EF-ordmærke ZANOTTI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 147/30)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Società Italiana Calzature SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne A. Rapisardi og C. Ginevra)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Vicini SpA (San Mauro Pascoli, Italien) (ved advokaterne M. Franzosi og M. Giorgetti)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. april 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 918/2010-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Società Italiana Calzature SpA og Vicini SpA

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Società Italiana Calzature SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 27.8.2011.

Rettens dom af 10. april 2013 — Fercal — Consultadoria e Serviços mod KHIM — Parfums Rochas (PATRIZIA ROCHA)(Sag T-360/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PATRIZIA ROCHA — ældre nationalt ordmærke ROCHAS — indsigelsesafdelingens afslag på registrering — formaliteten vedrørende den til appelkammeret indgivne klage — artikel 60 i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 147/31)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da} (Lissabon, Portugal) (ved advokat A.J. Rodrigues)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Parfums Rochas SAS (Paris, Frankrig)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. april 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2355/2010-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Parfums Rochas SAS og Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da}

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da} betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 298 af 8.10.2011.

Rettens dom af 10. april 2013 — IPK International mod Kommissionen(Sag T-671/11) ⁽¹⁾

(Støtte til finansiering af et projekt vedrørende miljøvenlig turisme — tilbagebetaling af modtagne beløb — afgørelse truffet efter Rettens annullation af den tidligere afgørelse om ophævelse af støtten — udligningsrenter — morarenter — beregning)

(2013/C 147/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH (München, Tyskland) (ved advokat C. Pitschas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Dintilhac, G. Wilms og G. Zavvos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse af 14. oktober 2011 (ENTR/R1/HHO/lisa — entr.r.1(2011)1183091) om at betale et samlet beløb på i alt 720 579,90 EUR, inklusive 158 618,27 EUR i renter, til sagsøgeren

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse af 14. oktober 2011 (ENTR/R1/HHO/lisa — entre.r.1(2011)1183091) annulleres, for så vidt som de renter, der skulle betales til IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH, blev fastsat til 158 618,27 EUR.

- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 3.3.2012.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. marts 2013 — Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet

(Sag T-110/12 R)

(»Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — begæring om foreløbige forholdsregler — manglende uopsættelighed — interesseafvejning«)

(2013/C 147/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Teheran, Iran) (ved advokaterne J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea og J. Iriarte Angel)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved P. Plaza García og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen dels af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 310, s. 71), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opført på bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning

2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), dels af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, s. 11), samt af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om gennemførelse af restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), for så vidt som disse forordninger finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*

2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Appel iværksat den 22. februar 2013 af Kris Van Neyghem til prøvelse af Personalerettens dom af 12. december 2012 i sag F-77/11, Van Neyghem mod Rådet

(Sag T-113/13 P)

(2013/C 147/34)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kris Van Neyghem (Tienen, Belgien) (ved advokat M. Velardo)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Dommen afsagt i sag F-77/11, Kris Van Neyghem mod Rådet, ophæves.
- Afgørelsen af 1. oktober 2010, hvorved sagsøgeren fik afslag på sin anmodning om at blive forfremmet, annulleres, og sagsøgeren gives medhold i sin påstand om erstatning.
- Sagen hjemvises i givet fald til Personaleretten med henblik på afsigelse af en ny dom.
- Appelindstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsomkostningerne i førsteinstansen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører en retlig fejl og tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Personaleretten fandt, at afgørelsen om afslag på den pågældendes forfremmelse kunne begrundes på tidspunktet for besvarelsen af klagen, selv om begrundelsen allerede burde være givet i afgørelsen

om ikke-forfremmelse, i det omfang denne afgørelse var blevet truffet i henhold til artikel 266 TEUF til opfyldelse af Personalerettens dom af 5. maj 2010, Bouillez m.fl. mod Rådet (sag F-53/08, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser) og ikke i henhold til artikel 45 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

- 2) Det andet anbringende vedrører en retlig fejl samt tilsidesættelse af artikel 266 TEUF og den dertil hørende retspraksis, idet Personaleretten hverken baserede sig på konklusionen eller præmisserne i sin dom i sagen F-53/08 med henblik på at fastslå, om denne dom var blevet opfyldt korrekt.

Appel iværksat den 25. februar 2013 af Giorgio Lebedef til prøvelse af Personalerettens kendelse af 12. december 2012 i sag F-70/11, Lebedef mod Kommissionen

(Sag T-116/13 P)

(2013/C 147/35)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxembourg) (ved advokat F. Frabetti)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Personalerettens kendelse af 12. december 2012 i sag F-70/11, Lebedef mod Kommissionen, vedrørende en påstand om annullation af appellantens bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. januar til den 31. december 2008 og nærmere bestemt den del af rapporten, der blev udarbejdet af EUROSTAT for samme periode, ophæves.
- Der gives appellant medhold i de i første instans nedlagte påstande.
- Subsidiært hjemvises sagen til Personaleretten til fornyet behandling.
- Der træffes afgørelse om sagens omkostninger, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale dem.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører en retlig fejl, idet Personaleretten fastslog, at appellant ikke var udpeget til at deltage i møderne og at hans deltagelse i disse møder var

omfattet af den tjenestefrihed på halv tid med henblik på faglig repræsentation, som han var blevet tilkendt (vedrørende præmis 41-45 i den appellerede kendelse).

- 2) Det andet anbringende vedrører en retlig fejl, idet Personaleretten fastslog, at den særlige ordning med henblik på bedømmelse af personalerepræsentanter omfatter alt fagforeringsarbejde, og idet den fortolkede begrundelsen for, at appellanten ikke arbejdede for sin tjenestegren, fejlagtigt, for derefter at konkludere, at appellanten ikke kunne anfægte bedømmernes kompetence (vedrørende præmis 50 og 51 i den appellerede kendelse).
- 3) Det tredje anbringende vedrører en retlig fejl, idet Personaleretten tog udgangspunkt i fejlagtige hensyn bl.a. vedrørende bedømmernes bemyndigelse til at bedømme appellanten alene på grundlag af hans arbejde for tjenestegrenen og den omstændighed, at appellanten påberåbte sig sin tjenestefrihed på halv tid til faglig repræsentation med henblik på at begrunde, at han ikke havde arbejdet for sin tjenestegren (vedrørende præmis 59 og 60 i den appellerede kendelse).
- 4) Det fjerde anbringende vedrører en retlig fejl, idet Personaleretten konkluderede, at de faktiske omstændigheder i nærværende sag adskiller sig fra dem, der gav anledning til Personalerettens dom af 7. maj 2008, Lebedef mod Kommissionen (sag F-36/07, Sml. Pers I-A-1, s. 143 og II-A-1, s. 759), og at appellanten med rette kunne være blevet tildelt et fagligt præstationsniveau IV (vedrørende præmis 69 og 70 i den appellerede kendelse).

Appel iværksat den 25. februar 2013 af Giorgio Lebedef til prøvelse af Personalerettens kendelse af 12. december 2012 i sag F-109/11, Lebedef mod Kommissionen

(Sag T-117/13 P)

(2013/C 147/36)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxembourg) (ved advokat F. Frabetti)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Kendelsen afsagt af Personaleretten den 12. december 2012 i sag F-109/11, Lebedef mod Kommissionen, om påstand om annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden fra den 1.1.2009 til den 31.12.2009, og nærmere bestemt den del af rapporten, der er udfærdiget af EUROSTAT for denne samme periode, ophæves.
- Appellanten gives medhold i dennes påstande i første instans.

— Subsidiært hjemvises sagen til Personaleretten.

— Der træffes afgørelse om sagens omkostninger og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale disse.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat seks anbringender, hvoraf det første, andet, tredje og sjette anbringende i det væsentlige er identiske med eller ligner de anbringender, der er påberåbt i sag T-116/13 P, Lebedef mod Kommissionen.

Det fjerde anbringende er, at der er sket en retlig fejl, idet Personaleretten ifølge appellanten fastslog, at den rapport, som omfattede appellantens aktiviteter hos en faglig organisation (OSP rapporten), kun skulle fremgå som et vedhæftet dokument til den rapport, som vedrørte appellantens arbejde hos Den Europæiske Unions Statistiske Kontor (Eurostat) (vedrørende den anfægtede kendelses præmis 68-70).

Det femte anbringende er, at der er sket en retlig fejl, idet Personaleretten ifølge appellanten fastslog, at appellanten havde villet anfægte sine bedømmelsesrapporter fra før 2009 og Kommissionens afgørelse om ikke at forfremme ham (vedrørende den anfægtede kendelses præmis 74 og 75).

Sag anlagt den 1. marts 2013 — Direct Way og Direct Way Worldwide mod Parlamentet

(Sag T-126/13)

(2013/C 147/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Direct Way (Bruxelles, Belgien) og Directway Worldwide (Machelen, Belgien) (ved advokat E. van Nuffel d'Heynsbroeck)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

Sagens antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold i følgende påstande:

- Parlamentets afgørelse af ukendt dato om at opgive den foranstaltede udbudsprocedure med den begrundelse, at »de bud, som modtoges i relation til udbuddet, ikke var acceptable i lyset af tildelingskriterierne, navnlig de foreslåede priser, som var for høje i forhold til den i udbudsbekendtgørelsen annoncerede pris«, hvilken beslutning blev meddelt gruppen Direct Way ved skrivelse af 3. september 2012, annulleres.

— Parlamentets afgørelse af ukendt dato om at anvende udbud med forhandling uden foregående udbudsbekendtgørelse til at tildele kontrakten, hvilken beslutning blev bragt til gruppen Direct Ways kendskab ved den invitation om at deltage i proceduren, som blev meddelt gruppen den 19. september 2012, annulleres.

— Parlamentets afgørelse af ukendt dato om at tildele en konkurrerende tilbudsgiver kontrakten, hvilken beslutning blev meddelt gruppen Direct Way ved e-mail af 21. december 2012, der blev bekræftet ved skrivelse af 3. januar 2013, annulleres.

— Følgelig erklæres den mellem Parlamentet og kommandit-selskabet TMS Limousines indgåede kontrakt for ugyldig.

— Parlamentet tilpligtes at betale et foreløbigt beløb på 199 500 EUR pr. år til gruppen Direct Way i erstatning for det lidte tab.

— Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1) Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 101 i finansforordningen ⁽¹⁾, artikel 127, stk. 1, litra a), i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen ⁽²⁾ og af lighedsprincippet, samt om et åbenbart urigtigt skøn, idet Parlamentet har tildelt kontrakten ved udbud med forhandling til en højere pris end den, som sagsøgerne havde afgivet i forbindelse med det oprindelige udbud.

2) Andet subsidiaire anbringende om tilsidesættelse af artikel 127, stk. 1, litra a), i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen og af lighedsprincippet, idet Parlamentet i væsentlig grad ændrede kontraktens oprindelige vilkår i) ved at tildele kontrakten til en højere pris end den, som blev anset for uacceptabel i forbindelse med det oprindelige udbud (første led) og ii) ved at nedsætte beregningen af den mængde, der skulle leveres, i forhold til den mængde,

der blev annonceret i kontraktens oprindelige vilkår, hvorved vurderingen af prisen på de forhandlede bud blev berørt (andet led).

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

Sag anlagt den 8. marts 2013 — Eltek mod KHIM — Eltec Elektronik (ELTEK)

(Sag T-139/13)

(2013/C 147/38)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Eltek SpA (Casale Monferrato, Italien) (ved advokaterne G. Floridia og R. Floridia)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Eltec Elektronik AG (Mainz, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 7. januar 2013 (som berigtiget den 22.1.2013) af appelkammeret, tilstillet og modtaget den 10. januar 2013 (sag R 511/2012-1), vedrørende indsigelsessag nr. B 992 851 og ansøgning om EF-varemærkeregistrering nr. 4 368 064 annulleres, som følge af fuldstændig overholdelse af alle kravene om gyldig registrering af hvert produkt.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger for retten, og indsigeren tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagen for indsigelsesafdelingen og for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Eltek SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ELTEK« for varer i klasse 9 — EF-varemærkeansøgning nr. 4 368 064

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Eltec Elektronik AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske varemærke og international registrering »ELTEC«, hvor Benelux-landene, Spanien, Frankrig, Italien, Østrig og Portugal er designeret, for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 37, 38, 41 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvist afslag på indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Klagen taget til følge og afslag på det ansøgte EF-varemærke vedrørende visse varer i klasse 9

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 8. marts 2013 — Scheepsbouw Nederland mod Kommissionen

(Sag T-140/13)

(2013/C 147/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Scheepsbouw Nederland (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokat K. Struckmann og barrister G. Forwood)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-kommissionens afgørelse af 20. november 2012 i sag SA.34736 (Forskudsafskrivning af visse aktiver, der er erhvervet ved finansiel leasing), offentliggjort i EU-Tidende den 13. december 2012 (EUT C 384, s. 2), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et anbringende, hvorefter Kommissionen tilsidesatte artikel 108, stk. 3, TEUF og artikel 4, stk. 2, og artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾.

I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at der i lyset af sagens omstændigheder såvel som den utilstrækkelige og ufuldstændige materielle prøvelse, som Kommissionen foretog under den indledende undersøgelsesprocedure, foreligger tilstrækkeligt

bevis for, at vurderingen af den planlagte foranstaltning var forbundet med alvorlige vanskeligheder. Derfor udgjorde Kommissionens indledende undersøgelse ikke et tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at den omhandlede foranstaltning ikke udgjorde statsstøtte i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 107, stk. 1, TEUF. Kommissionen havde ikke andet valg end at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til 108, stk. 3, TEUF.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 11. marts 2013 — Ziegler Relocation mod Kommissionen

(Sag T-150/13)

(2013/C 147/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ziegler Relocation SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J.-F. Bellis, M. Favart og A. Bailleux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande:

- Nærværende søgsmål forenes med sag T-539/12.
- Sagen antages til realitetsbehandling og der gives sagsøgeren medhold.
- Det fastslås, at Den Europæiske Union har pådraget sig et ansvar uden for kontraktforhold over for sagsøgeren.
- Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren 112 872,50 EUR årligt fra den 11. marts 2008 med tillæg af renter indtil betaling sker.
- Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den skade, som sagsøgeren kræver erstatning for af Den Europæiske Union, vedrører den manglende fortjeneste, som sagsøgeren mener at have mistet siden vedtagelsen af Kommissionens beslutning af 11. marts 2008 i sag COMP/38.543 (Internationale flyttetjenester) som følge af den omstændighed, at den praksis for tjenestemændene i Den Europæiske Union med at anmode om proformatilbud i forbindelse med flytninger, hvis omkostninger bliver godtgjort i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, ikke er ophørt. Sagsøgerens

nægtelse af at besvare anmodninger om proformatilbud positivt har medført dennes udelukkelse fra de pågældende markeder, selv om sagsøgeren kun leverede et meget begrænset antal flyttetjenester til tjenestemænd fra de europæiske institutioner. Det er Unionens manglende opfyldelse af dens forpligtelse til at udvise omhu, som er årsagen til den skade, som sagsøgeren således har lidt.

Sag anlagt den 14. marts 2013 — Petro Suisse Intertrade mod Rådet

(Sag T-156/13)

(2013/C 147/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Schweiz) (ved solicitor J. Grayston, og advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, N. Pilkington og D. Sellers)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 (EUT 2012 L 356, s. 71) om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 (EUT 2012 L 356, s. 55) om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som de anfægtede retsakter omfatter sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har fremsat seks anbringender vedrørende tilsidesættelse af et væsentligt formkrav, af traktaterne og af retsregler vedrørende deres anvendelse: tilsidesættelse af retten til at blive hørt, tilsidesættelse af pligten til at give korrekt meddelelse, utilstrækkelig begrundelse, tilsidesættelse af retten til forsvar, et åbenbart urigtigt skøn og krænkelse af den grundlæggende ejendomsret.

Sagsøgeren finder, at Rådet har undladt at høre sagsøgeren, og der er ingen holdepunkter herimod, som ville begrunde dette. Desuden har Rådet undladt på korrekt vis at identificere sagsøgeren som adressat for afgørelsen og gennemførelsesforordningen og har heller ikke identificeret sagsøgeren i sin meddelelsskrivelse; disse akter indeholder under alle omstændigheder en utilstrækkelig begrundelse. Sagsøgerens anmodninger om at bekræfte identifikationen, om at udvide begrundelsen og om aktindsigt er ikke blevet besvaret bortset fra en kort skrivelse, der bekræftede modtagelsen. Ved disse undladelser har Rådet

tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar, idet denne blev nægtet muligheden for effektivt at fremsætte bemærkninger til Rådets konstateringer, for så vidt som disse blev forholdt sagsøgeren. I modsætning til hvad Rådet har gjort gældende, fungerer sagsøgeren ikke som et dækselskab, der kontrolleres af National Iranian Oil Company (NIOC), og Rådet har under alle omstændigheder ikke godtgjort, at NIOC's kontrol af sagsøgeren vil medføre en økonomisk fordel for den iranske stat, som ville være i strid med formålet med den anfægtede afgørelse og forordning. Gennem begrænsningen af sagsøgerens evne til at indgå kontrakter har Rådet endelig tilsidesat den grundlæggende ejendomsret ved at træffe foranstaltninger, hvis forholdsmæssighed ikke kan fastslås.

Sag anlagt den 15. marts 2013 — Sorinet Commercial Trust Bankers mod Rådet

(Sag T-157/13)

(2013/C 147/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sorinet Commercial Trust Bankers Ltd (Kish Island, Iran) (ved advokaterne L. Defalque og C. Malherbe)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens har nedlagt følgende påstande

— Nr. 12) i afsnit I.I. (under overskriften »Enheder«) i bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, annulleres.

— Nr. 12) i afsnit I.I. (under overskriften »Enheder«) i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1) Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har tilsidesat sin begrundelsespligt. Begrundelsen for den anfægtede afgørelse og forordning er vag og generel og angiver ikke de faktiske grunde til, hvorfor Rådet ved udøvelsen af sin vide skønsbeføjelse fandt, at sagsøgeren skulle være omfattet af de anfægtede restriktive foranstaltninger.

- 2) Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar, ret til en retfærdig rettergang og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse. Sagsøgeren er hverken blevet meddelt eller underrettet om eventuelle omstændigheder, som lægges selskabet til last med henblik på at begrunde den for selskabet bebyrdende foranstaltning. Rådet gav ikke sagsøgeren fuld indsigt i sine sagsakter, gav ikke selskabet de anmodede dokumenter (herunder præcise og personaliserede oplysninger, der begrundede de anfægtede restriktive foranstaltninger), og afslørede ikke over for sagsøgeren de eventuelle beviser, som lægges selskabet til last. Sagsøgeren blev nægtet retten til at blive hørt af Rådet, således som selskabet ellers udtrykkeligt havde anmodet om. Ovennævnte tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar — navnlig undladelsen af at give sagsøgeren meddelelse om de beviser, som lægges selskabet til last — medfører en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til en effektiv domstolsbeskyttelse.
- 3) Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn, da det vedtog de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren. Den begrundelse, som Rådet har gjort gældende over for sagsøgeren, udgør ikke en tilstrækkelig begrundelse. Desuden har Rådet hverken fremlagt bevis for eller oplysninger til at godtgøre den begrundelse, som Rådet har gjort gældende med henblik på at begrunde de anfægtede restriktive foranstaltninger, hvilke bygger på simple påstande.
- 4) Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at de anfægtede restriktive foranstaltninger henset til manglerne i Rådets undersøgelse forud for deres vedtagelse er fejlbehæftede og ulovlige. Rådet foretog ikke en reel undersøgelse af omstændighederne i den foreliggende sag, men begrænsede sig til at efterleve anbefalingerne fra FN's Sikkerhedsråd og vedtage de af medlemsstaterne fremsatte forslag.

Sag anlagt den 15. marts 2013 — Iralco mod Rådet**(Sag T-158/13)**

(2013/C 147/43)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Iranian Aluminum Co. (Iralco) (Teheran, Iran) (ved solicitors S. Millar og S. Ashley og barrister M. Lester)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om

gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som de anfægtede retsakter omfatter sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at give en passende og tilstrækkelig begrundelse for at udpege sagsøgeren.
- 2) Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at sikre sagsøgerens ret til forsvar og til en effektiv domstolsprøvelse.
- 3) Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har begået en åbenbar fejl ved at antage, at nogen af kriterierne for opførelse på listen var opfyldt.
- 4) Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådets afgørelse om at udpege sagsøgeren har tilsidesat dennes grundlæggende rettigheder uden begrundelse eller forholdsmæssighed, herunder sagsøgerens ret til beskyttelse af sin ejendom, virksomhed og omdømme.

Sag anlagt den 15. marts 2013 — HK Intertrade mod Rådet**(Sag T-159/13)**

(2013/C 147/44)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong-Kong) (ved solicitor J. Grayston og advokaterne P. Gjortler, G. Pandey, D. Rovetta, N. Pilkington og D. Sellers)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 (EUT L 356, s. 71) om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 (EUT L 356, s. 55) om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som de angår sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort fem anbringender gældende vedrørende tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift samt tilsidesættelse af traktaterne og af retsregler om deres gennemførelse: tilsidesættelse af retten til at blive hørt, tilsidesættelse af underretningspligten, utilstrækkelig begrundelse, tilsidesættelse af retten til forsvar, og åbenbart fejlskøn.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet har undladt at foretage en høring af selskabet og har tilsidesat sin forpligtelse til at underrette selskabet. Desuden har Rådet undladt at give en tilstrækkelig begrundelse, hvilket blev forværret af, at Rådet undlod at besvare sagsøgerens begæringer om aktindsigt og generel offentliggørelse. Rådet har ved disse undladelser tilsidesat retten til forsvar for selskabet, som blev nægtet muligheden for effektivt at argumentere imod Rådets konklusioner, eftersom disse konklusioner blev foreholdt selskabet. I modsætning til, hvad der er gjort gældende af Rådet, er selskabet ikke en »dækvirksomhed« for National Iranian Oil Company (NIOC), og under alle omstændigheder har Rådet ikke godtgjort, at alene den omstændighed, at selskabet blev oprettet som et datterselskab af NIOC, var tilstrækkeligt til at medføre en økonomisk gevinst for den iranske stat, som ville være i strid med formålet med de anfægtede foranstaltninger. Rådet har yderligere klart tilsidesat retten til forsvar og endelig foretaget et åbenbart fejlskøn.

Sag anlagt den 15. marts 2013 — Bank Mellat mod Rådet**(Sag T-160/13)**

(2013/C 147/45)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Bank Mellat (Teheran, Iran) (ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy og F. Zaiwalla, D. Wyatt, QC, og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, stk. 15, i Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 ⁽¹⁾ annulleres, og/eller
- Artikel 1, stk. 15, i Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at artikel 1, stk. 16, i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP ⁽²⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort fire anbringender gældende.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, at den finansielle embargo ikke er en »nødvendig foranstaltning« og dermed savner enhver hjemmel i artikel 215 TEUF derved, at den ikke har nogen rationel forbindelse med det relevante udenrigspolitiske formål.
- 2) Med andet anbringende gøres gældende, at den finansielle embargo under alle omstændigheder er uforholdsmæssig i forhold til det udenrigspolitiske formål, der angiveligt forfølges, og følgelig savner enhver hjemmel i artikel 215 TEUF.
- 3) Med tredje anbringende gøres gældende, at den finansielle embargo er i strid med EU-rettens almindelige grundsætninger og artikel 215, stk. 3, TEUF. Den strider navnlig mod principperne om proportionalitet, retssikkerhed og forbud mod vilkårlighed samt kravet om, at sanktioner skal indeholde de nødvendige retlige garantier.
- 4) Med fjerde anbringende gøres gældende, at den finansielle embargo krænker sagsøgerens ejendomsret, ret til at drive handel og ret til frie kapitalbevægelser samt proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 af 21.12.2012 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 34).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15.10.2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 58).

Sag anlagt den 18. marts 2013 — Magic Mountain Kletterhallen m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-162/13)**

(2013/C 147/46)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøgere: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berlin, Tyskland), Kletterhallenverband Klever e.V. (Leipzig, Tyskland), Neoliet Beheer BV (Son, Nederlandene) og Pedriza BV (Haarlem, Nederlandene) (ved advokaterne M. von Oppen og A. Gerdung)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse K(2012) 8761 endelig af 5. december 2012, vedrørende statsstøtte SA.33952 (2012/NN) — Tyskland, Deutschen Alpenvereins klatreanlæg annulleres i henhold til artikel 264, stk. 1, TEUF.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF

Sagsøgerne har inden for rammerne af dette anbringende gjort gældende, at Kommissionen med urette erklærede den anfægtede statsstøtte for forenelig med det indre marked, for så vidt som betingelserne i artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF ikke var opfyldt. Sagsøgerne har gjort gældende, at støtten ikke tjente et mål af fælles interesse. I denne sammenhæng er det bl.a. blevet anført, at dette kun indikeres af et beviseligt markedssvigt, hvilket ikke var tilfældet her. Sagsøgerne har subsidært gjort gældende, at støtten ikke kunne være forenelig med henvisning til artikel 106, stk. 2, TEUF. Støtten var endvidere efter sagsøgernes opfattelse ikke egnet til at afhjælpe det angivelige markedseffektivitetsproblem. Støtten havde endvidere ikke nogen tilskyndende virkning. Kommissionen formodede blot, at der forelå en tilskyndende virkning. Støtten var desuden ikke proportional. Kommissionen gik blot ud fra, at de nationale myndigheder efterprøvede den enkelte støtts forholdsmæssighed, og støttede fejlagtigt sin formodning på den pågældende forenings almennyttige status. Sagsøgerne har ligeledes gjort gældende, at Kommissionens afvejningstest var behæftet med mangler. Kommissionen havde ikke afvejnet støttens negative og positive virkninger. Endelig bliver det i denne sammenhæng gjort gældende, at driftsstøtte (og den tildelte støtte udgjorde frem for alt driftsstøtte) i tilfælde af tvivl ikke er forenelig med det indre marked.

- 2) Andet anbringende om manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure

Sagsøgerne har her gjort gældende, at Kommissionen med urette ikke indledte den formelle undersøgelsesprocedure til trods for alvorlige problemer med bedømmelsen af støttens forenelighed med det indre marked. Den lange varighed af den indledende undersøgelsesfase – her over et år – var en indikator for disse alvorlige problemer. Kommissionen sikrede ligeledes ikke en tilstrækkelig oplysning af de for bedømmelsen nødvendige faktiske omstændigheder. Det er sagsøgernes opfattelse, at den nødvendige og dybdegående undersøgelse af markedet for klatrehaller kun kunne være foregået under den formelle undersøgelsesprocedure. Subsidært blev de af Kommissionen behandlede klager indeholdende udfordrende juridiske spørgsmål om støtte til almennyttige foreningers erhvervsvirksomhed afvist. Sagsøgerne har ligeledes gjort gældende, at de som konkurrerende virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder var interesserede parter i henhold til artikel 1, litra h), i forordning (EF) nr. 659/1999 og havde ret til at fremsætte bemærkninger under den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, som de blev frataget på grund af den manglende indledning af proceduren.

Sag anlagt den 15. marts 2013 — Sun Capital Partners mod KHIM — Sun Capital Partners (SUN CAPITAL)

(Sag T-164/13)

(2013/C 147/47)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sun Capital Partners, Inc. (New York, De Forenede Stater) (ved: solicitor P.-A. Dubois, D. Alexander, QC, og barrister F. Clark)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sun Capital Partners Ltd. (London, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Appelkammerets anfægtede beslutning annulleres.
- Sagen hjemvises til appelkammeret til videre behandling.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.
- SCPL tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, sagsøgeren har afholdt i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret, såfremt SCLP intervenserer i dette søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »SUN CAPITAL« — EF-varemærkeregistrering nr. 2 942 654

Indehaver af EF-varemærket: Sun Capital Partners, Inc.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Sun Capital Partners Ltd.

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Ugyldighedsbegæringen er støttet på de i artikel 53, stk. 1, litra c), og artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning nr. 207/2009 anførte grunde

Annullationsafdelingens afgørelse: Det anfægtede EF-varemærke blev erklæret ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Klagen afvist

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, og artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 21. marts 2013 — Benelli Q.J. mod KHIM — Demharter (MOTO B)

(Sag T-169/13)

(2013/C 147/48)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Benelli Q.J. Srl (Pesaro, Italien) (ved advokat P. Lukácsi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Demharter GmbH (Dillingen, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen vedtaget af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres og sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret til videre behandling og fornyet afgørelse som følge af den omstændighed, at sagsøgerens ældre mærker skal betragtes som ældre varemærker som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og sagsøgerens indsigelse, der er støttet på risiko for forveksling, følgelig skal realitetsbehandles.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Demharter GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »MOTO B« med krav om farverne sort, hvid, rød, guld, grøn, brun og grå for varer i klasse 9, 12 og 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 780 926

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Benelli Q.J. Srl

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Det velkendte italienske ikke-registrerede figurmærke »MOTOBI« m.fl.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen ikke taget til følge.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. marts 2013 — Benelli Q.J. mod KHIM — Demharter (MOTOBI)

(Sag T-170/13)

(2013/C 147/49)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Benelli Q.J. Srl (Pesaro, Italien) (ved advokat P. Lukácsi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Demharter GmbH (Dillingen, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Den af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) vedtagne afgørelse omgøres og der meddeles afslag på den af indgiveren om begæringen om fortabelse fremsatte fortabelsesbegæring.
- Den af Harmoniseringskontoret vedtagne afgørelse annulleres og sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret til videre behandling og fornyet afgørelse, såfremt Retten måtte fastslå, at det er nødvendigt at foretage endnu en grundig gennemgang af beviset for reel brug.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører: Ordmærket »MOTOBI« for varer i klasse 12 — EF-varemærkeregistrering nr. 835 264

Indehaver af EF-varemærket: Benelli Q.J. Srl

Indgiveren af begæringen om fortabelse af EF-varemærket: Demharter GmbH

Annulationsafdelingens afgørelse: EF-varemærket erklæret fortabt

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. marts 2013 — Benelli Q.J. mod KHIM — Demharter (MOTOBI B PESARO)

(Sag T-171/13)

(2013/C 147/50)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Benelli Q.J. Srl (Pesaro, Italien) (ved advokat P. Lukácsi)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Demharter GmbH (Dillingen, Tyskland)**Sagsøgerens påstande**

- Harmoniseringskontorets afgørelse omgøres og der gives afslag på Demharter GmbH's begæring om, at EF-varemærket erklæres fortabt.
- Harmoniseringskontorets afgørelse annulleres og sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret til fornyet behandling og ny afgørelse, såfremt Retten finder det uomgængeligt nødvendigt, at er gennemføres endnu en grundig undersøgelse af beviset for reel brug.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører:* Figurmærket »MOTOBI B PESARO« for varer i klasse 9, 12 og 25 — EF-varemærkeregistring nr. 2 262 269*Indehaver af EF-varemærket:* Benelli Q.J. Srl*Indgiveren af begæringen om fortabelse af EF-varemærket:* Demharter GmbH*Annullationsafdelingens afgørelse:* EF-varemærket erklæret fortabt*Appelkammerets afgørelse:* Afslag på klagen*Søgsmålsgrunde:* Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i Rådets forordning nr. 207/2009.**Sag anlagt den 25. marts 2013 — Omega mod KHIM — Omega Engineering (Ω OMEGA)**

(Sag T-175/13)

(2013/C 147/51)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* Omega SA (Biel/Bienne, Schweiz) (ved advokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Omega Engineering, Inc. (Stamford, De Forenede Stater)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet den 10. januar 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 2055/2011-1 og R 2186/2011-1) annulleres, og det ansøgte varemærke ydes beskyttelse for alle de ansøgte varer.
- Harmoniseringskontoret og Omega Engineering, Inc. tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Ansøger om EF-varemærket:* Omega SA*Det omhandlede EF-varemærke:* Den internationale registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket indeholdende ordbestandsdelen »Ω OMEGA« for varer i klasse 9 — international registrering nr. 997 036, hvor Den Europæiske Union er designeret*Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* Omega Engineering, Inc.*Det påberåbte varemærke eller tegn:* Det nationale ordmærke og EF-ordmærket »OMEGA« for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 9, 11, 16, 35, 38, 41 og 42*Indsigelsesafdelingens afgørelse:* Delvist medhold i indsigelsen og delvist afslag på den ansøgte udvidede beskyttelse*Appelkammerets afgørelse:* Afslag på sagsøgerens klage og delvist afslag på den ansøgte registrering i forhold til et større antal varer*Søgsmålsgrunde:* Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. marts 2013 — Pesquerias Riveirenses m.fl. mod Rådet

(Sag T-180/13)

(2013/C 147/52)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Pesquerias Riveirenses, SL (Ribeira, Spanien), Pesquerias Campo de Marte, SL (Ribeira), Pesquera Anpajo, SL (Ribeira), Arrastreros del Barbanza, SA (Ribeira), Martínez Parda-
vila e Hijos, SL (Ribeira), Lijo Pesca, SL (Ribeira), Frigoríficos Hermanos Vidal, SA (Ribeira), Pesquera Boteira, SL (Ribeira), Francisco Mariño Mos m.fl., CB (Ribeira), Juan Antonio Pérez Vidal og bror, CB (Ribeira), Marina Nalda, SL (Ribeira), Portillo m.fl., SL (Ribeira), Vidiña Pesca, SL (Ribeira), Pesca Hermo, SL (Ribeira), Pescados Oubiña Perez, SL (Ribeira), Manuel Pena Graña (Ribeira), Campo Eder, SL (Ribeira), Pesquera Laga, SL (Ribeira), Pesquera Jalisco, SL (Ribeira), Pesquera Jopitos, SL (Ribeira) og Pesca-Julimar, SL (Ribeira) (ved advokat J. Tojeiro Sierto)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

Rådets forordning (EU) nr. 40/2013 af 21. januar 2013 annulleres i det omfang den betragter den nordlige og den sydlige del af bestanden af blåhvilling i det nordøstlige Atlanterhav under et med henblik på at fastsætte TAC (samlede tilladte fangstmængder) for blåhvilling i bilag IA og IB (henholdsvis side 84 og 103, EUT L 23, s. 54).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1) Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 39 TEUF.

— Sagsøgerne har i denne henseende gjort gældende, at artikel 39 TEUF som et af målene med den fælles fiskeri- og landbrugspolitik indfører en rationel forvaltning af ressourcerne, og at den anfægtede forordning tilsidesætter denne bestemmelse for så vidt som den ved ikke at sondre mellem den nordlige og den sydlige del af bestanden af blåhvilling i det nordøstlige Atlanterhav, ikke er i overensstemmelse med, hvad der må opfattes som en rationel forvaltning af ressourcerne. Sagsøgerne bestrider ikke, at situationen for den nordlige del kræver restriktive fiskerimæssige foranstaltninger, men dette er ikke tilfældet med den sydlige del, idet arterne heri ikke er genstand for overfiskning. Dette indebærer, at der ligeledes foreligger en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, der efter Domstolens faste praksis kræver, at ensartede forhold ikke behandles forskelligt, og at forskellige forhold ikke behandles ensartet, medmindre en sådan behandling er objektivt begrundet.

2) Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2371/2002 og af artikel 6 i New York-aftalen af 1995

— Sagsøgerne har i denne henseende gjort gældende, at artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik indeholder en forsigtighedstilgang som et kriterium, der skal iagttages ved vedtagelsen af foranstaltninger til bevarelse og udnyttelse af fiskeressourcerne, og at det samme kriterium ligger til grund for artikel 6 i »Aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter« (New York, (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 14), som EU og de stater, der på det tidspunkt var medlemmer heraf, tiltrådte den 19. december 2003, og som trådte i kraft den 18. januar 2004. Det er sagsøgernes opfattelse, at den anfægtede forordnings forvaltning af blåhvillingbestanden i det nordøstlige Atlanterhav som følge af den omstændighed, at den ikke sonderer mellem den nordlige del og den sydlige del af denne bestand, medfører en reduktion af fangsten i den sydlige del, der er så drastisk og diskriminerende, at der opstår en »risiko«, der ville have krævet anvendelse af forsigtighedstilgangen.

3) Tredje anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

— Det er vedrørende dette punkt sagsøgernes opfattelse, at EU's forvaltning af blåhvillingbestanden i det nordøstlige Atlanterhav for 2013 (den anfægtede rådsforordning) som følge af den omstændighed, at den ikke sonderer mellem den nordlige del og den sydlige del, pålægger den sydlige del en dramatisk foranstaltning (reduktion af TAC), som går længere end hvad der er nødvendigt for at opnå det forfulgte mål (genopbyggelse af blåhvillingbestanden i det nordøstlige Atlanterhav), og som derfor tilsidesætter proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 5. april 2013 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-191/13)

(2013/C 147/53)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved S. Centeno Huerta, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Meddelelsen om den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/248/13 — fuldmægtige (AD 6) inden for bygningssektoren annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som dem, der er påberåbt i sag T-148/13, Kongeriget Spanien mod Kommissionen.

Sag anlagt den 5. april 2013 — United Parcel Service mod Kommissionen

(Sag T-194/13)

(2013/C 147/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: United Parcel Service, Inc. (Atlanta, De Forenede Stater) (ved solicitors A. Ryan og B. Graham, og advokaterne W. Knibbeler og P. Stamou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 30. januar 2013 K(2013) 431 (Comp/M.6570 — UPS mod TNT Express), som forbyder UPS' planlagte erhvervelse af TNT Express N.V., annulleres i sin helhed, for så vidt som den forbyder fusionen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, inklusive eventuelle intervenienters sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

- 1) Første anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved undersøgelsen af fusionens sandsynlige påvirkning af priserne. Kommissionen har endvidere tilsidesat sin begrundelsespligt og tilsidesat UPS's ret til forsvar ved væsentligt at ændre den af UPS forelagte økonomiske model uden at høre UPS eller i tilstrækkelig grad forklare de foretagne ændringer.
- 2) Andet anbringende om, at Kommissionen ved at anvende en arbitrær standard for den øgede effektivitets påviselighed begik en retlig fejl og afveg fra den standard, som er fastsat ved retspraksis. Kommissionen begik endvidere en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at give utilstrækkelig vægt eller ingen vægt til effektivitetsgevinster, som Kommissionen i princippet anerkendte. Endelig tilsidesatte Kommissionen UPS' ret til forsvar ved at basere sin afvisning af effektivitetsgevinster på indsigelser, som UPS ikke tidligere var blevet gjort bekendt med.
- 3) Tredje anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at fejlanvende begrebet tæt konkurrence. Kommissionen begik ligeledes en fejl ved uden fyldestgørende bevis at konkludere, at konkurrenten til den fusionerede enhed ville tilpasse sig den fusionerede enheds eventuelle prisstigninger.
- 4) Fjerde anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte UPS' ret til forsvar ved at nægte selskabet adgang til relevante og diskulperende beviser. Endvidere undlod Kommissionen at give begrundelse, begik en retlig og faktisk fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den konkluderede, at konkurrenter, der ikke er tætte konkurrenter, ikke ville kunne udvide tilstrækkeligt til effektivt at påvirke den fusionerede enhed inden for en overskuelig fremtid.
- 5) Femte anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved analysen af kundernes evne til at påvirke den fusionerede enhed.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

**Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 30. januar 2013
— De Luca mod Kommissionen**

(Sag F-20/06 RENV)

(Personalesag — tjenestemænd — hjemvisning til Retten efter ophævelse — udnævnelse — tjenestemand, der får adgang til en højere ansættelsesgruppe ved en almindelig udvælgelsesprøve — ansøger opført på en reserveliste før den nye vedtægts ikrafttrædelse — overgangsregler om indplacering i lønklasse ved ansættelsen — indplacering i lønklasse i henhold til de nye regler — artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten)

(2013/C 147/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Patrizia De Luca (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 23. februar 2005 om udnævnelse af sagsøgeren, som er tjenestemand og allerede indplaceret i lønklasse A*10, og som havde bestået en udvælgelsesprøve for lønklasserne A5/A4, til en stilling som fuldmægtig i GD »Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed«, for så vidt som afgørelsen ændrer sagsøgerens indplacering fra lønklasse A*10 til lønklasse A*9.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Patrizia de Luca og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger i forbindelse med de to sager for Personaleretten.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Patrizia de Lucass omkostninger i forbindelse med sagen for Den Europæiske Unions Ret.
- 4) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

**Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 13. marts 2013
— AK mod Kommissionen**(Sag F-91/10) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — vedtægts artikel 43, stk. 1 — forsinket udfærdigelse af bedømmelsesrapporter — ikke-økonomisk tab — tabt forfremmelsesmulighed)

(2013/C 147/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: AK (Esbo, Finland) (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved. G. Berscheid og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om afslag af sagsøgerens ansøgning om erstatning for det lidte tab som følge af manglende udfærdigelse af karriereudviklingsrapporter og om iværksættelse af en administrativ undersøgelse til fastlæggelse af chikane samt en påstand om erstatning for den lidte skade.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen betaler AK et beløb på 15 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- 2) Europa-Kommissionen betaler AK et beløb på 4 000 EUR i erstatning for tabt mulighed for forfremmelse til en lønklasse, der ligger højere end A5 eller tilsvarende før den 1. marts 2008.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af AK afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 15.1.2011, s. 40.

**Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 30. januar 2013
— Wahlström mod Frontex**(Sag F-87/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidig ansat — ingen forlængelse af en tidsbegrænset kontrakt — ansættelsesvilkårenes artikel 8 — procedure — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter — kompetence)

(2013/C 147/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kari Wahlström (Alimos, Grækenland) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) (ved S. Vuorensola og H. Caniard, som befuldmægtigede, og advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat.

Konklusion

- 1) Den af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser truffede afgørelse af 10. december 2010 om ikke at forlænge Kari Wahlströms kontrakt som midlertidigt ansat annulleres.
- 2) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser bærer sine egne omkostninger og betaler Kari Wahlströms omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011, s. 45.

**Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 21. marts 2013
— Taghani mod Kommissionen**(Sag F-93/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til at deltage i færdighedstestene — retsmidler — søgsmål anlagt uden at afvente afgørelsen på klagen — formaliteten — ændring af meddelelsen om udvælgelsesprøven efter afholdelsen af adgangsprøverne — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — retssikkerhed)

(2013/C 147/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jamal Taghani (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og B. Eggers, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den afgørelse, som formanden for udvælgelsesprøve EPSO/AST/111/10 — sekretærer (AST 1) traf, om ikke at give sagsøgeren adgang til færdighedstestene.

Konklusion

- 1) Den af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AST/111/10 truffede afgørelse af 15. juni 2011 om ikke at give Jamal Taghani adgang til færdighedstestene annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler 1 000 EUR til Jamal Taghani.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011, s. 46.

**Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 21. marts 2013
— van der Aat m.fl. mod Kommissionen**(Sag F-111/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — løn — årlig tilpasning af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte — vedtægtens artikel 64, 65, og 65a — bilag XI til vedtægten — forordning (EU) nr. 1239/2010 — justeringskoefficienter — tjenestemænd, der gør tjeneste i Ispra)

(2013/C 147/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: van der Aat m.fl. (Besozzo, Italien) (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, og D. Abreu Caldas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af sagsøgernes lønsedler for februar måned 2011 og af lønsedlerne for de efterfølgende måneder, hvori der anvendes den nye justeringskoefficient for Varese, jf. Rådets forordning (EU) nr. 1239/2010 af 20. december 2010

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

- 3) Rådet for Den Europæiske Union, som er interveneret i sagen, bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 7.1.2012, s. 27.

**Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 21. marts 2013
— Dalmasso mod Kommissionen**

(Sag F-112/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — løn — årlig tilpasning af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte — vedtægtens artikel 64, 65 og 65a — bilag XI til vedtægten — forordning (EU) nr. 1239/2010 — justeringskoefficienter — tjenestemænd, der gør tjeneste i Ispra)

(2013/C 147/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Raffaele Dalmasso (Monvalle, Italien) (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af sagsøgerens lønseddel for februar måned 2011 og af lønsedlerne for de efterfølgende måneder, hvori der anvendes den nye justeringskoefficient for Varese, jf. Rådets forordning (EU) nr. 1239/2010 af 20. december 2010.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Raffaele Dalmasso bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union, som er interveneret i sagen, bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 7.1.2012, s. 27.

**Personalerettens dom (Første Afdeling) af 19. marts 2013 —
SF (*) mod Kommissionen**

(Sag F-10/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — løn — dagpenge — forflyttelse — tildeling af dagpenge — tjenestemand, som er ejer af en lejlighed beliggende på det nye tjenestested — bevis for at have afholdt omkostninger forårsaget af midlertidig bosættelse på det nye tjenestested)

(2013/C 147/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: SF (*) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Personalesag — påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på at tildele sagsøgeren dagpenge

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af SF (*) omkostninger.
- 3) SF (*) bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 3.3.2012, s. 29.

**Personalerettens dom (Første Afdeling) af 19. marts 2013
— BR mod Kommissionen**

(Sag F-13/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansat — ingen forlængelse af en kontrakt)

(2013/C 147/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: BR (Wezembeek-Oppem, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues, A. Blot og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

Sagens genstand

Personalesag — påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som kontraktansat.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) BR bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 12.5.2012, s. 32.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 6. marts 2013 — Scheefer mod Parlamentet

(Sag F-41/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansat — opsigelse af en kontrakt som midlertidigt ansat på ubestemt tid — lovlig grund)

(2013/C 147/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Séverine Scheefer (Luxembourg, Luxembourg), (ved advokaterne R. Adam og P. Ketter)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved V. Montebello-Demogeot og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Parlamentets afgørelse om at opsiges sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat på ubestemt tid og påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Séverine Scheefer bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 12.5.2012, s. 38.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 11. marts 2013 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-17/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — procesreglementets artikel 34, stk. 1 og 6 — stævning indgivet pr. fax inden for søgsmålsfristen — advokatens håndskrevne underskrift forskellig fra underskriften på originaleksemplaret af stævningen, som blev fremsendt pr. post — sagen anlagt for sent — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2013/C 147/64)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af den langstrakte procedure vedrørende anerkendelse af, at den sygdom, som han led af, var alvorlig.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 12.5.2012, s. 33

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 28. februar 2013 — Pepi mod ERCEA

(Sag F-33/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — kontraktansatte til varetagelse af hjælpefunktioner — ansættelse — indplacering ved ansættelsen — artikel 3a, 3b og 86 i AØAF — ERCEA — interne regler om indplacering af kontraktansatte)

(2013/C 147/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean Pepi (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) (ved M. Oliván Avilés og G. Bambara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af sagsøgerens kontrakt med ERCEA for så vidt angår den del, hvori han indplaceres i lønklasse AD10

Konklusion

- 1) Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd frifindes.
- 2) Jean Pepi bærer sine egne omkostninger og betaler Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråds omkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union, som har intervenseret i sagen, bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 23.6.2012, s. 23.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 6. februar 2013 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-67/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — erstatningssøgsmål — ulovlighed — fremsendelse af en skrivelse vedrørende opfyldelse af en dom til sagsøgerens repræsentant efter appel af denne dom — søgsmål, der er åbenbart ugrundet — artikel 94, litra a), i procesreglementet)

(2013/C 147/66)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien), (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afslaget på sagsøgerens ansøgning om erstatning som følge af, at Kommissionen angiveligt fremsendte en skrivelse vedrørende sagsøgeren til en advokat, der endnu ikke repræsenterede ham i denne sag.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

- 3) Luigi Marcuccio betaler Personaleretten 2 000 EUR.

⁽¹⁾ EU C 311 af 13.10.2012, s. 16.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 29. januar 2013 — Brus mod Kommissionen

(Sag F-79/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — stævning — formkrav — fremstilling af søgsmålsgrunde — afvisning)

(2013/C 147/67)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Karel Brus (Zaventem, Belgien) (ved advokat J. Duvekot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, J. Baquero Cruz og W. Roels, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelser om at fjerne sagsøgeren fra tjenesten og om at nedsætte hans pension som følge af en disciplinær procedure iværksat efter konstatering af en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 11

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Karel Brus bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 319 af 20.10.2012, s. 18.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 11. marts 2013 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-131/12)

(Personalesag — procesreglementets artikel 34, stk. 1 og 6 — stævning indgivet pr. fax inden for søgsmålsfristen — advokatens håndskrevne underskrift forskellig fra underskriften på originaleksemplaret af stævningen, som blev fremsendt pr. post — sagen for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2013/C 147/68)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagens genstand

Påstand om annullation af afvisningen af at erstatte det tab, sagsøgeren har lidt som følge af hans pensionering, og påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger.

Sag anlagt den 24. september 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-101/12)

(2013/C 147/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal og S. Orlandi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om at tilbagetrække det tilbud om overførsel af pensionsrettigheder, som sagsøgeren havde accepteret, og om at erstatte det af et andet tilbud, som var beregnet på grundlag af de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten er ulovlig.
- Afgørelsen af 21. juni 2011, der annullerer og erstatter det tilbud om overførsel af pensionsrettigheder, som blev accepteret den 28. juli 2010, annulleres.
- Afgørelsen af 21. juni 2011 om på ansøgningen om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder at anvende de

parametre, der er fastsat i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af 3. marts 2011, annulleres.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 13. december 2012 — ZZ mod Parlamentet

(Sag F-150/12)

(2013/C 147/70)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat G. Maximini)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse om afslag på at betale sagsøgeren en del af bosættelsespengene efter fratræden samt at godtgøre visse rejseudgifter.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 29. marts 2012 annulleres, for så vidt som Europa-Parlamentet afslog at betale sagsøgeren anden halvdel af bosættelsespengene efter fratræden i henhold til artikel 6 i bilag VII til tjenestemandsvedtægten samt at godtgøre sagsøgeren alle dennes rejseudgifter i henhold til samme bilags artikel 7.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren anden halvdel af bosættelsespengene efter fratræden, svarende til en yderligere månedsløn, samt alle rejseudgifter til hans hjemsted i forbindelse med hans udtræden af tjenesten for ham selv, hans ægtefælle og hans søn, som er svært handicappet, og som lever i hans husstand.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger samt de af sagsøgeren afholdte udgifter.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 147/63	Sag F-41/12: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 6. marts 2013 — Scheefer mod Parlamentet (Personalesag — midlertidigt ansat — opsigelse af en kontrakt som midlertidigt ansat på ubestemt tid — lovlig grund)	34
2013/C 147/64	Sag F-17/12: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 11. marts 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — procesreglementets artikel 34, stk. 1 og 6 — stævning indgivet pr. fax inden for søgsmålsfristen — advokatens håndskrevne underskrift forskellig fra underskriften på originaleksemplaret af stævningen, som blev fremsendt pr. post — sagen anlagt for sent — åbenbart afvisningsgrundlag)	34
2013/C 147/65	Sag F-33/12: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 28. februar 2013 — Pepi mod ERCEA (Personalesag — kontraktansatte — kontraktansatte til varetagelse af hjælpefunktioner — ansættelse — indplacering ved ansættelsen — artikel 3a, 3b og 86 i AØAF — ERCEA — interne regler om indplacering af kontraktansatte)	34
2013/C 147/66	Sag F-67/12: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 6. februar 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — erstatningssøgsmål — ulovlighed — fremsendelse af en skrivelse vedrørende opfyldelse af en dom til sagsøgerens repræsentant efter appel af denne dom — søgsmål, der er åbenbart ugrundet — artikel 94, litra a), i procesreglementet)	35
2013/C 147/67	Sag F-79/12: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 29. januar 2013 — Brus mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — stævning — formkrav — fremstilling af søgsmålsgrunde — afvisning)	35
2013/C 147/68	Sag F-131/12: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 11. marts 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — procesreglementets artikel 34, stk. 1 og 6 — stævning indgivet pr. fax inden for søgsmålsfristen — advokatens håndskrevne underskrift forskellig fra underskriften på originaleksemplaret af stævningen, som blev fremsendt pr. post — sagen for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)	35
2013/C 147/69	Sag F-101/12: Sag anlagt den 24. september 2012 — ZZ mod Kommissionen	36
2013/C 147/70	Sag F-150/12: Sag anlagt den 13. december 2012 — ZZ mod Parlamentet	36

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA